

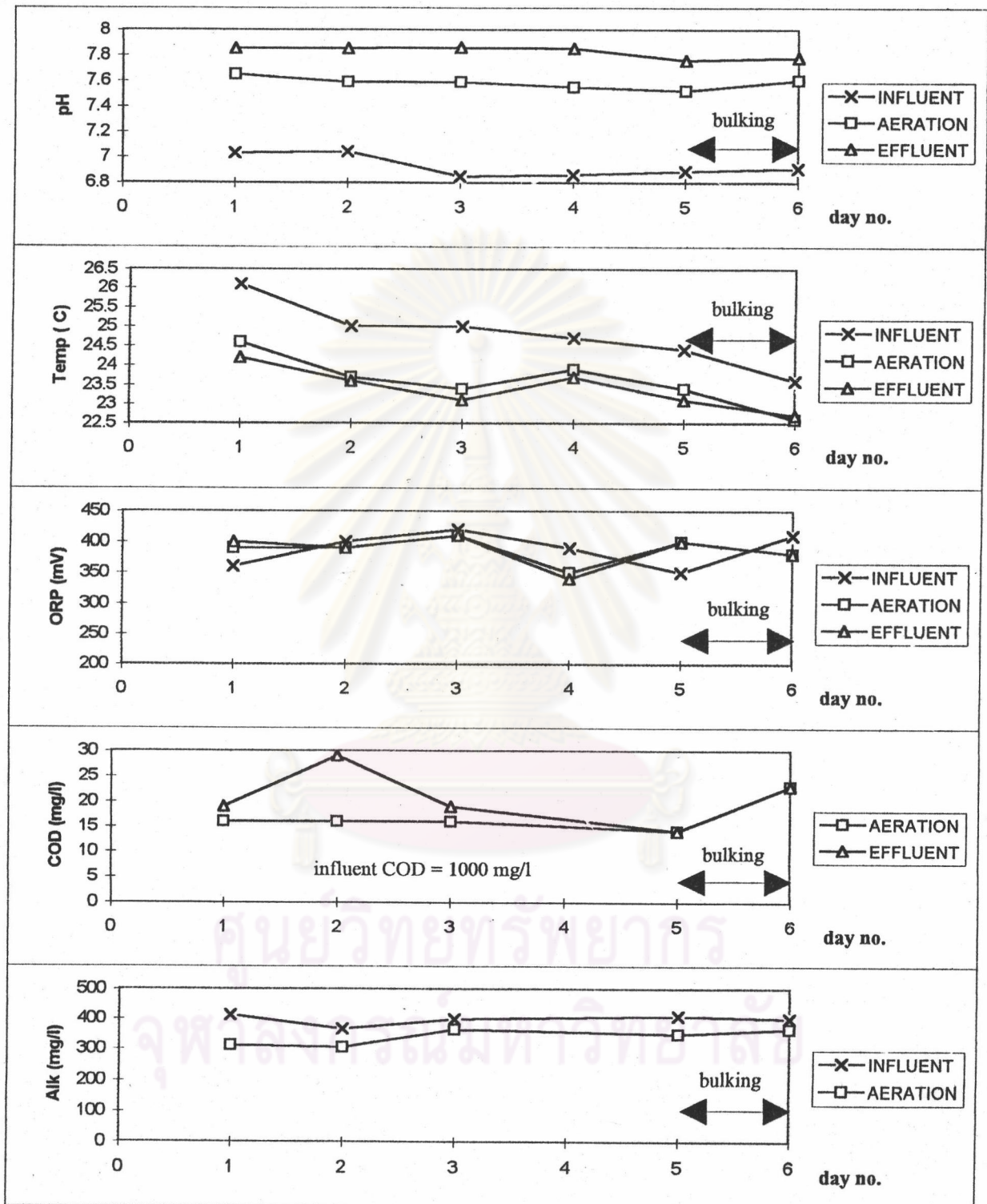
บทที่ 4

ผลการวิจัยและวิเคราะห์ผล

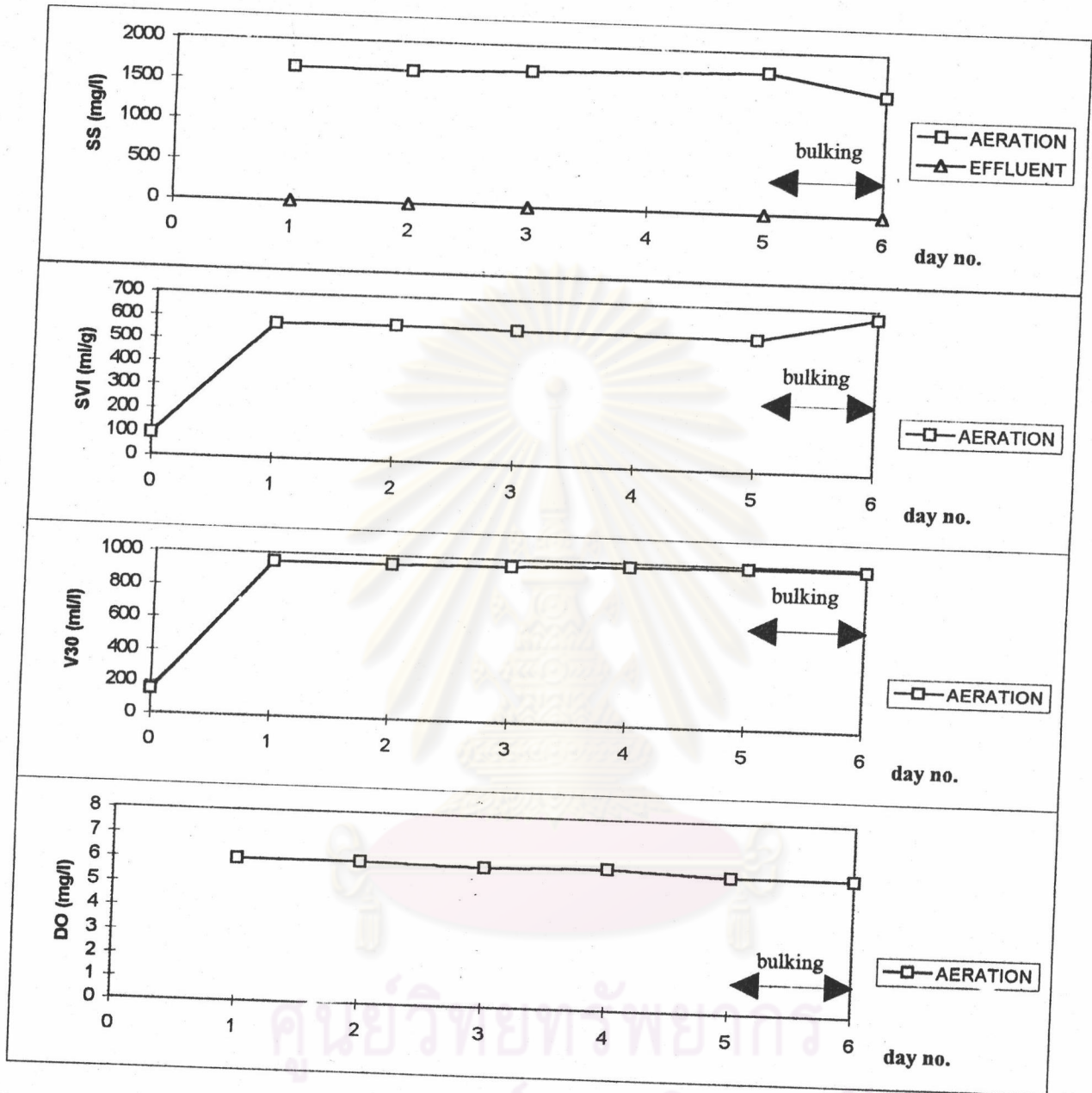
ตามที่ได้กล่าวมาแล้วในบทที่ 3 ว่า การทดลองทั้งหมดแบ่งออกเป็น 6 ชุดการทดลอง โดยการทดลองชุดที่ 1, 2 และ 3 เป็นระบบถังคัฟพันธุแบบแอนนอชิก ส่วนการทดลองชุดที่ 4, 5 และ 6 เป็นระบบถังคัฟพันธุแบบออกชิก ซึ่งมีตัวแปรอิสระที่ทำการศึกษาในการทดลองแต่ละชุดได้แก่ เวลา กักน้ำในถังคัฟพันธุที่มีค่าเท่ากับ 1, 2 และ 4 ชั่วโมงตามลำดับ นอกจากนี้แล้วได้มีการเพิ่มการทดลองเดินระบบแอกทิเวเตดสลัดจ์ที่ไม่มีถังคัฟพันธุ เพื่อสังเกตการจมตัวของสลัดจ์เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับการใช้ถังคัฟพันธุ ข้อมูลทั้งหมดที่ได้จากการทดลองสรุปเป็นตาราง ดังแสดงอยู่ในภาคผนวก

4.1 ปัญหาสลัดจ์ไม่จมตัวในระบบแอกทิเวเตดสลัดจ์

ในการวิจัยนี้ได้มีการทำการทดลองเดินระบบแอกทิเวเตดสลัดจ์ว่าจะเกิดปัญหาสลัดจ์ไม่จมตัวตามทฤษฎีที่ได้กล่าวไว้ในบทที่ 3 หรือไม่ ซึ่งผลที่ได้จากการทดลองนี้ได้แสดงไว้ในรูปที่ 4.1 ซึ่งสามารถหาค่าเฉลี่ยของพารามิเตอร์ที่ทำการวิเคราะห์ได้ในตารางที่ 4.1 ก่อนทำการทดลองได้เตรียมการเดินระบบจากสลัดจ์ที่มีความสามารถในการจมตัวดี มีค่า V_{30} ประมาณ 150 มล./ล. และค่า SVI ประมาณ 95 มล./ก. เมื่อเริ่มทำการทดลองค่า V_{30} ของสลัดจ์ในระบบจะมีค่าสูงขึ้นโดยทันทีจาก 150 มล./ล. เป็น 950 มล./ล. แสดงให้เห็นว่าสลัดจ์ในระบบเริ่มมีปัญหาในการจมตัว และได้ดำเนินการทดลองต่อไป พบว่าสลัดจ์ในระบบจะมีปัญหาการจมตัวมากขึ้น โดยสามารถสังเกตจากค่า V_{30} ที่เพิ่มขึ้นจาก 950 มล./ล. ในวันที่ 2 เป็น 985 มล./ล. ในวันที่ 6 ของการทดลอง และเริ่มมีการล้นออกของสลัดจ์จากถังตกตะกอนในวันที่ 7 ของการทดลอง (ดูรูปที่ 4.2) โดยมีค่า V_{30} เท่ากับ 985 มล./ล. และระดับ MLSS จะลดลงจากปกติประมาณ 1600-1700 มก./ล. เหลือ 1500 มก./ล. จากการสังเกตระดับซีโอดีในถังเติมอากาศ พบว่าตลอดการทดลองจะมีระดับซีโอดีประมาณ 15-20 มก./ล. ซึ่งเป็นค่าที่ต่ำมาก ส่วน พารามิเตอร์ต่างๆจะอยู่ในระดับปกติ จากผลดังกล่าวแสดงว่า ระบบแอกทิเวเตดที่ไม่มีถังคัฟพันธุจะเกิดสลัดจ์ไม่จมตัวได้ภายในระยะเวลาที่สั้นมากๆ

รูปที่ 4.1 กราฟค่าพารามิเตอร์ต่างๆ ในการทดลองระบบแอกทิเวเต็ดสลัดจ์ที่ไม่มีถังคัดพันธุ์

รูปที่ 4.1 (ต่อ) กราฟค่าพารามิเตอร์ต่างๆ ในการทดลองระบบแอกทิเวเต็ดสลัดจ์ที่ไม่มีถังคังค์

ตารางที่ 4.1 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของพารามิเตอร์ที่ทำการวัดในแต่ละตำแหน่งของ
การทดลองแอคติเวเต็ดสลัดจ์

พารามิเตอร์	น้ำเข้า		ถังเติมอากาศ		น้ำทิ้ง	
	ค่าเฉลี่ย	SD.	ค่าเฉลี่ย	SD.	ค่าเฉลี่ย	SD.
พีเอช	6.93	0.08	7.58	0.04	7.83	0.04
อุณหภูมิ (ซ)	24.8	0.82	23.6	0.66	23.4	0.54
ORP (มิลลิโวลต์)	388	28	387	21	387	25
COD (มก./ล.)	1026*	51*	17	3.5	21*	5.6*
Alk (มก./ล.)	397	18	339	29	-	-
MLSS (มก./ล.)	-	-	1642	97	1.4	0.5
SVI (มล./ก.)	-	-	590	42	-	-
V ₃₀ (มล./ล.)	-	-	968	16	-	-
DO (มก./ล.)	-	-	5.9	0.1	-	-

* ซีไอโดยรวม

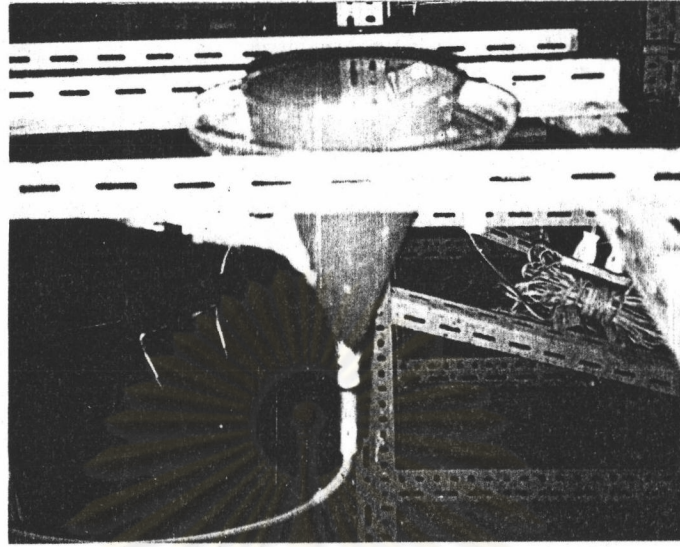
การทดลองบำบัดน้ำเสียที่ย่อยสลายได้ง่ายด้วยระบบแอคติเวเต็ดสลัดจ์ขนาดจำลอง (pilot scale) มักประสบปัญหาเรื่องการเกิดสลัดจ์ไม่จมตัวทุกครั้งและนำไปสู่ความล้มเหลวของระบบ จนทำให้ไม่สามารถทำการศึกษาวิจัยในเรื่องที่วางแผนไว้ แนวความคิดที่ Chudoba (1973b) ใช้อธิบายถึงสาเหตุการไม่จมตัวของสลัดจ์ที่ว่า “จุลินทรีย์ที่เป็นเส้นใยเจริญเติบโตได้ดีกว่าจุลินทรีย์แบบสร้างฟล็อกในสภาวะของถังเติมอากาศที่มีความเข้มข้นของอาหารต่ำ” นั้นน่าจะมีความถูกต้องเป็นอย่างมาก นั่นคือระบบแอคติเวเต็ดสลัดจ์ที่ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ (ผลิตน้ำทิ้งที่มีค่าบีโอดีต่ำมากๆ) ย่อมมีแนวโน้มในการเกิดสลัดจ์ไม่จมตัวได้เสมอ ยิ่งน้ำเสียมีส่วนประกอบสารอินทรีย์ที่ย่อยสลายทางชีวภาพได้ง่ายเพียงใด โรคสลัดจ์ไม่จมตัวก็ยิ่งเกิดได้ง่ายมากเท่านั้น

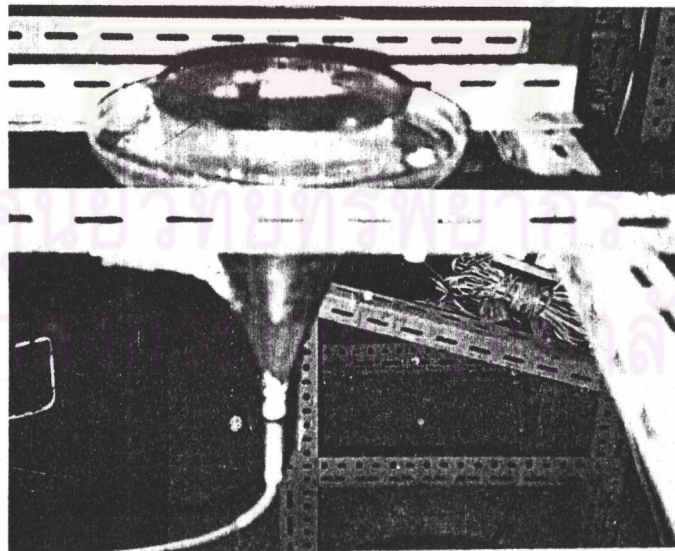
จากการผลทคดองนี้จะให้ผลสอถคดองกับทฤษฎีที่ได้กล่าวมาคือ เมื่อเกิดสภาวะที่ขาดแคลนอาหาร (ค่า COD ต่ำ) ในถึงปฏิกิริยา จุลินทรีย์ที่เป็นเส้นใยจะสามารถเจริญเติบโตได้คึกว่าจุลินทรีย์แบบสร้งฟล้อก และจะเป็นจุดชีพหลักของระบบ ดังนั้นในการบำบัดน้ำเสียแบบแอกทิเวเต็ดสลัดจ์นั้นจะต้องมีวิธีที่ใช้ในการป้องกันสลัดจ์ไม่จมตัว ซึ่งในการวิจัยนี้ได้เลือกการใช้ดั่งคักพันธุ์ในการป้องกันสลัดจ์ไม่จมตัว โดยใช้ดั่งคักพันธุ์ 2 ประเภทในการทคดอง ได้แก่ ดั่งคักพันธุ์แบบแอนนอชกและแบบออกชก ผลที่ได้จากการใช้ดั่งคักพันธุ์นั้นสามารถป้องกันสลัดจ์ไม่จมตัวได้เป็นที่น่าสนใจ โดยแสดงในรูปที่ 4.3 ซึ่งจะกล่าวถึงผลโดยละเอียดต่อไป

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สลักจ็ในระบบจมตัวได้ช้าและเกิดสะสมของสลักจ็ในถังตกตะกอนจนล้นออก
 ขอให้สังเกตตะกอนแขวนลอยสีน้ำตาลในกรวยตกตะกอน
 รูปที่ 4.2 ชั้นของสลักจ็ในถังตกตะกอนของระบบแยกทิวเค็ดสลักจ็

สลักจ็ในระบบสามารถจมตัวได้ดีมีการสะสมในถังตกตะกอนเพียงเล็กน้อย
 ขอให้สังเกตตะกอนแขวนลอยสีน้ำตาลในกรวยตกตะกอน
 รูปที่ 4.3 ชั้นของสลักจ็ในถังตกตะกอนของระบบแยกทิวเค็ดสลักจ็ที่มีถึงคัคพันรู้

4.2 ผลของการใช้ถังคัดพันธุ์แบบแอนนอซิก

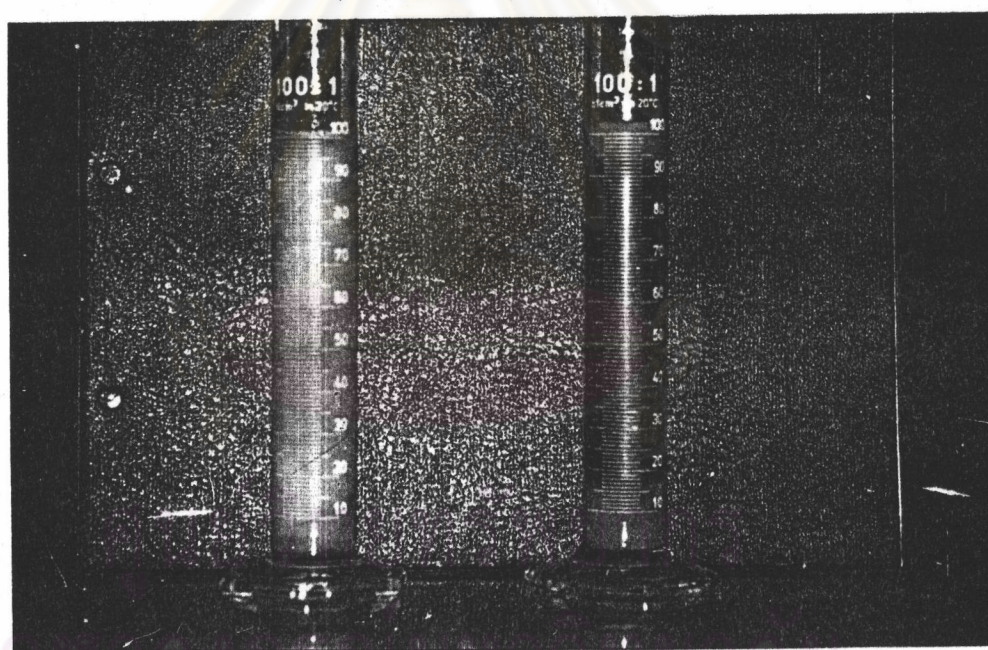
ในการดำเนินการวิจัยในครั้งนี้มีการใช้ระบบถังคัดพันธุ์แบบแอนนอซิกทั้งหมด 3 การทดลองคือ การทดลองชุดที่ 1 , 2 และ 3 โดยการทดลองทั้ง 3 ชุด ได้รับการออกแบบและวางแผนให้มีสภาวะการทำงานที่เหมือนกันหมด ยกเว้นตัวแปรที่ทำการศึกษาซึ่งได้แก่ เวลาที่กักน้ำในถังคัดพันธุ์ที่มีค่าเท่ากับ 1 , 2 และ 4 ชั่วโมง

น้ำเสียที่ใช้เป็นน้ำเสียสังเคราะห์ที่มีส่วนประกอบแสดงไว้ในบทที่ 3 แต่ในการทดลองทั้ง 3 ชุดจะ ไม่มีการเติมยูเรีย เพื่อสะดวกในการหาปริมาณการเปลี่ยนแปลงของไนเตรตได้อย่างชัดเจน นอกจากนี้มีการเติมไนเตรตลงไปด้วย เพื่อให้ในถังคัดพันธุ์เกิด ปฏิกริยาดีไนตริฟิเคชันอย่างสมบูรณ์ และเติม Na_2SO_3 เพื่อกำจัดออกซิเจนละลายภายในถังคัดพันธุ์

ผลการทำงานของการทดลองทั้ง 3 ชุด สรุปออกมาในรูปแบบที่ 4.4 , 4.5 และ 4.6 เป็นการแสดงผลการทดลองชุดที่ 1 , 2 และ 3 ตามลำดับ โดยสามารถสรุปค่าพารามิเตอร์ที่สำคัญบางตัวไว้ในตารางที่ 4.2 ในแต่ละการทดลองนั้นชั้นสลัดจ์ในถังตกตะกอนจะอยู่ต่ำมากจนถึงไม่เกิดการสะสมอยู่เลย ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ทั้ง 3 ชุดการทดลองไม่เกิดปัญหาตะกอนไม่จมตัว แต่น้ำทิ้งที่ออกจากถังตกตะกอนจะมีลักษณะไม่ใสมาก ทั้งนี้เป็นผลมาจากฟล็อกมีขนาดเล็กและไม่แข็งแรง ส่วนค่า พารามิเตอร์ต่างๆระหว่างดำเนินการทดลองได้นำมาหาค่าเฉลี่ยช่วง steady state แสดงไว้ในตารางที่ 4.3 , 4.4 และ 4.5 สำหรับการทดลองชุดที่ 1 , 2 และ 3 ตามลำดับ จะเห็นว่าค่าพารามิเตอร์ต่างๆที่ได้จากตาราง 4.3 , 4.4 และ 4.5 จะอยู่ในระดับปกติ แต่จะมีความแตกต่างของอุณหภูมิระหว่างการทดลองทั้ง 3 ชุด โดยอุณหภูมิในการทดลองชุดที่ 3 จะมีค่าต่ำกว่าในการทดลองชุดอื่น ซึ่งแสดงค่าอุณหภูมิไว้ในตารางที่ 4.2 จากเหตุดังกล่าวอาจทำให้ผลการทดลองที่ได้เกิดความคลาดเคลื่อนได้

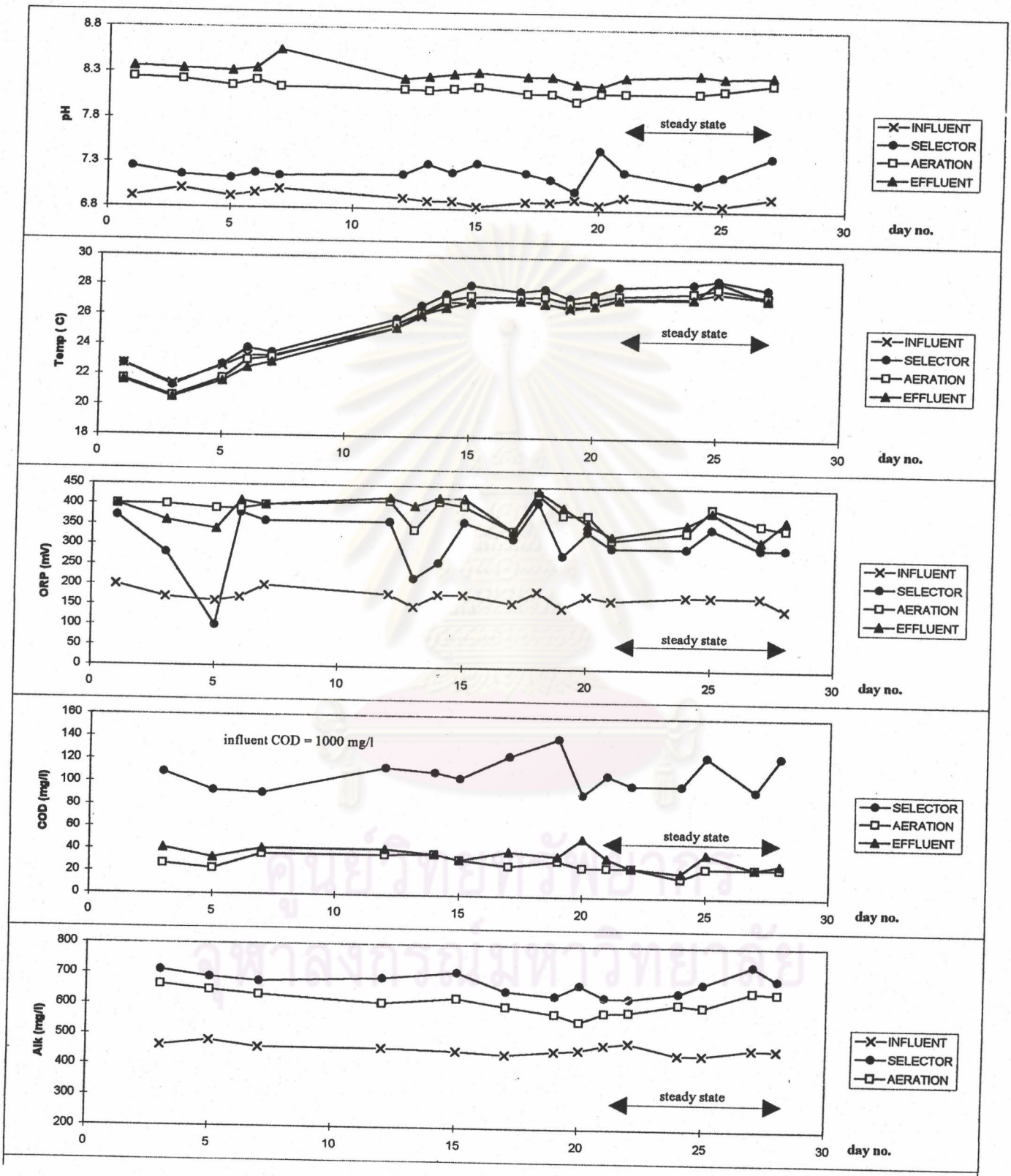
ส่วนค่า V_{30} และ SVI ที่วัดได้ในถังคัดพันธุ์ของทุกการทดลองจะมีปัญหาในการวัดค่าที่แท้จริงได้ เนื่องจากสภาพในถังคัดพันธุ์แบบแอนนอซิกนั้นจะเกิดปฏิกริยาดีไนตริฟิเคชันทำให้มีก๊าซไนโตรเจนเกิดขึ้น เมื่อเก็บน้ำตัวอย่างจากถังคัดพันธุ์มาวัดค่า V_{30} จะเกิดก๊าซไนโตรเจนจำนวนมากภายในเวลาไม่ถึง 30 นาที (ดูรูปที่ 4.4) โดยก๊าซไนโตรเจนที่เกิดขึ้นจะขัดขวางการตกตะกอนของสลัดจ์ ค่า V_{30} ที่วัดได้จะมีความผิดพลาดสูง ดังนั้นในการหาค่าเฉลี่ยช่วง steady state จะไม่แสดงผลของค่า V_{30} และ SVI ในถังคัดพันธุ์

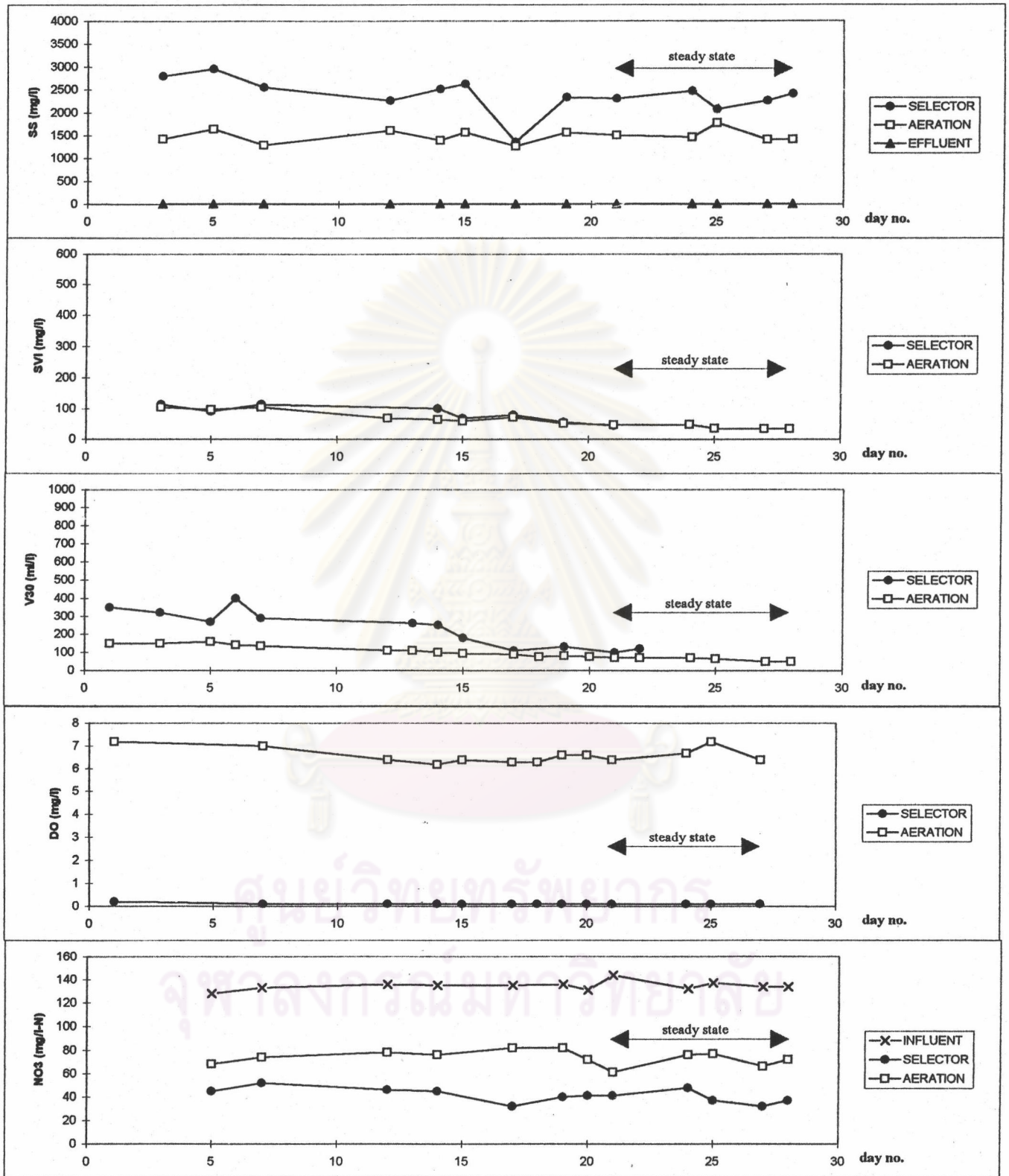
ซ้ำเป็นการวัดค่า V_{30} ของถังคัตพื้นฐัแบบออกซิก จะมีการจมตัวของสลัดจ์โดยปกติ
ขวาเป็นการวัดค่า V_{30} ของถังคัตพื้นฐัแบบแอนนอกซิก จะเกิดกาซไนโตรเจนขัดขวางการตกตะกอน
โดยสามารถสังเกตจากสลัดจ์ส่วนหนึ่งลอยอยู่ที่ผิวน้ำ

รูปที่ 4.4 การวัดค่า V_{30} ในถังคัตพื้นฐั

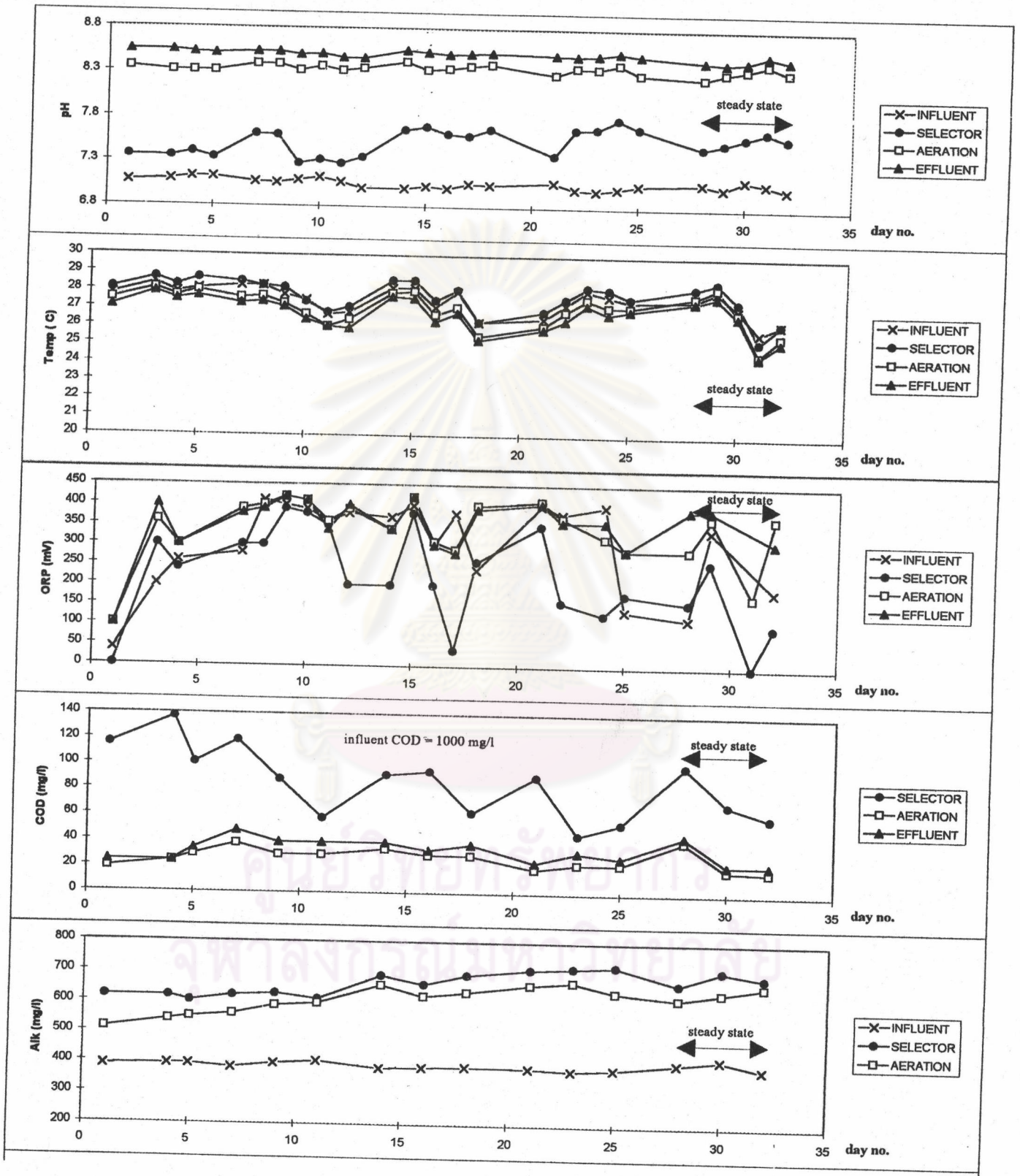
รูปที่ 4.5 ผลการทำงานของถังคัดพันธุ์แอนน็อกซิกที่มีค่าเวลากักน้ำเท่ากับ 1 ชั่วโมง

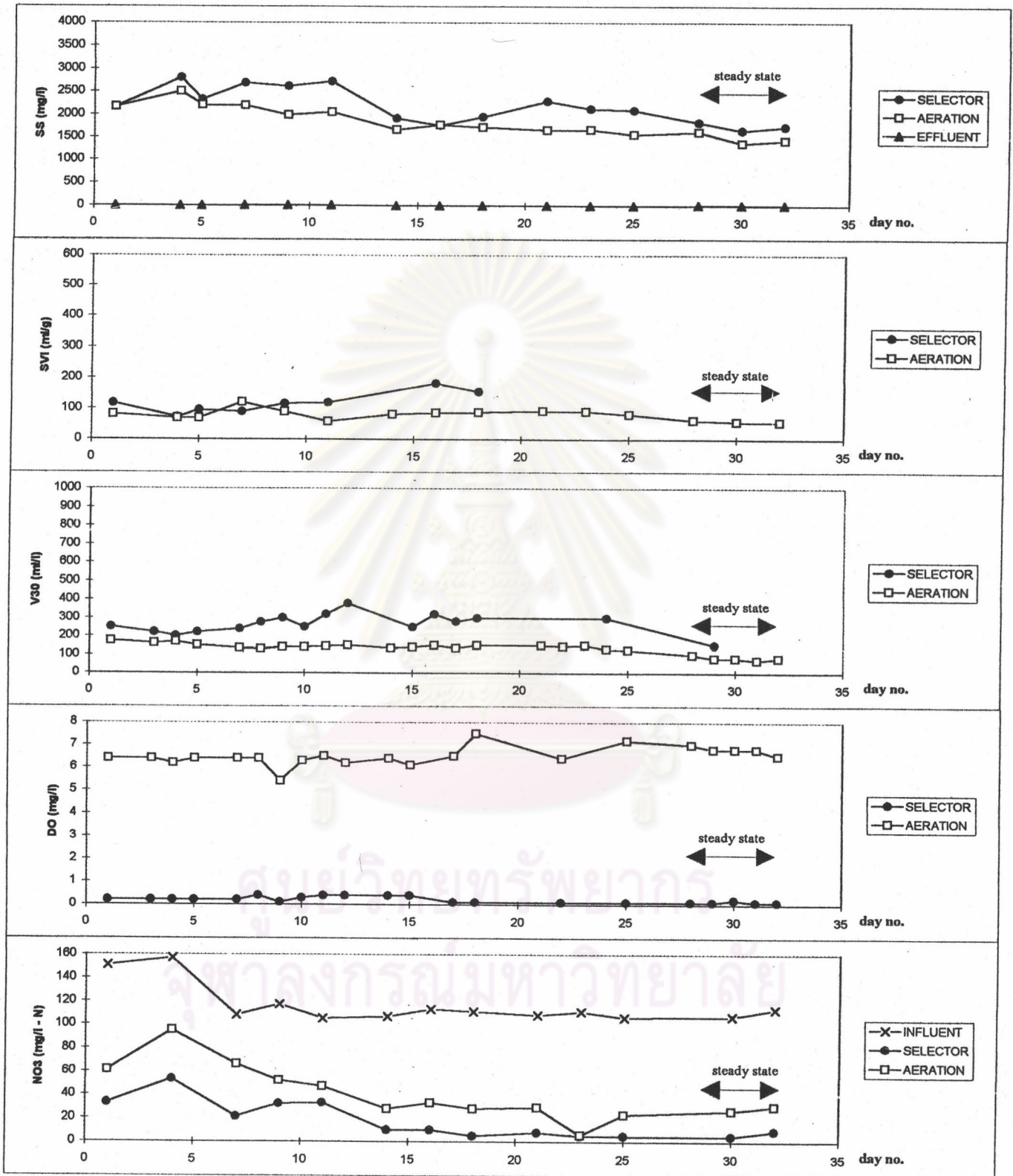

รูปที่ 4.5 (ต่อ) ผลการทำงานของถังคัดพันธุ์แอนน็อกซิกที่มีค่าเวลากักน้ำเท่ากับ 1 ชั่วโมง

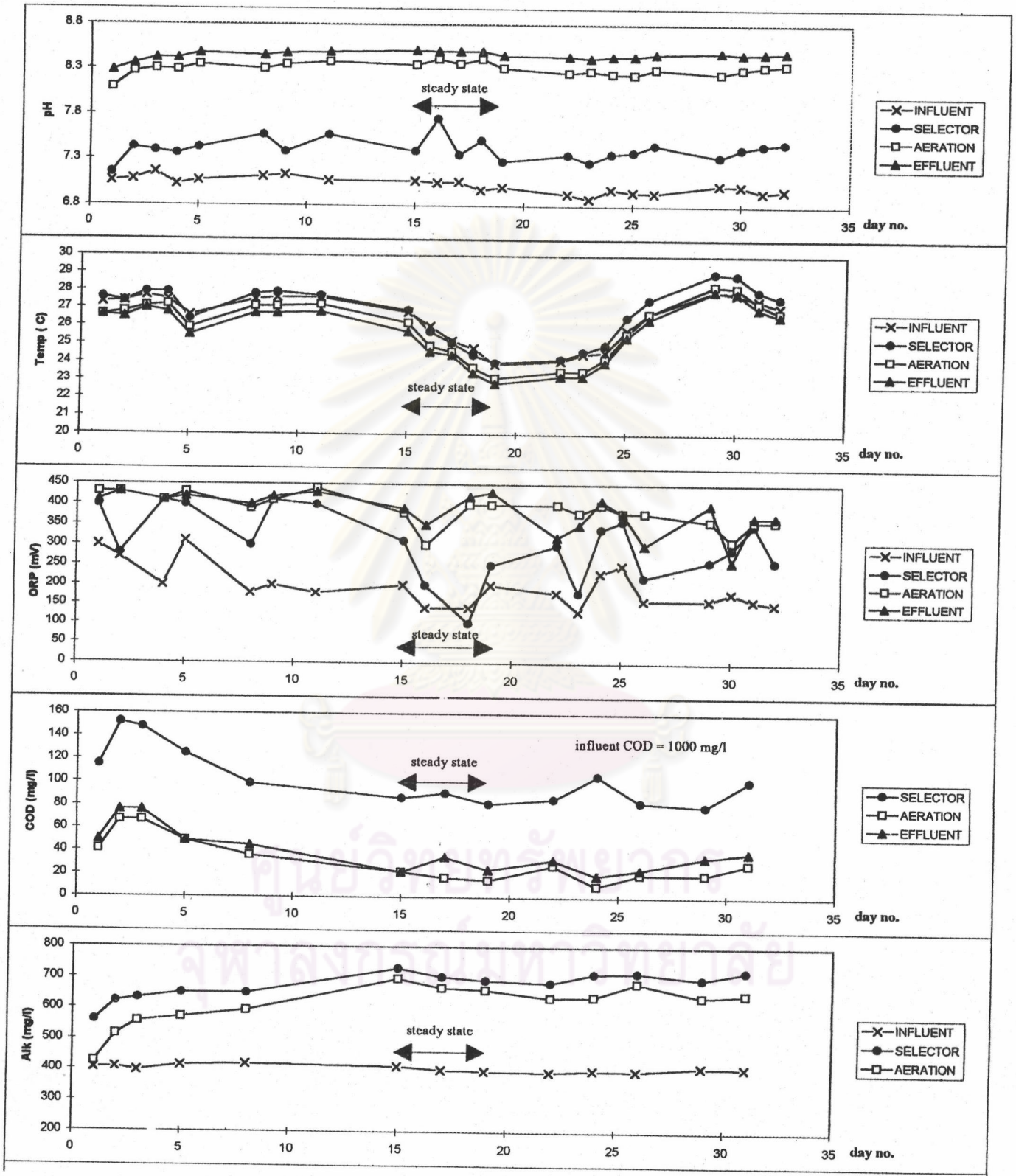

รูปที่ 4.6 ผลการทำงานของถังคัดพันธุ์แอนนอซิกที่มีค่าเวลากักน้ำเท่ากับ 2 ชั่วโมง

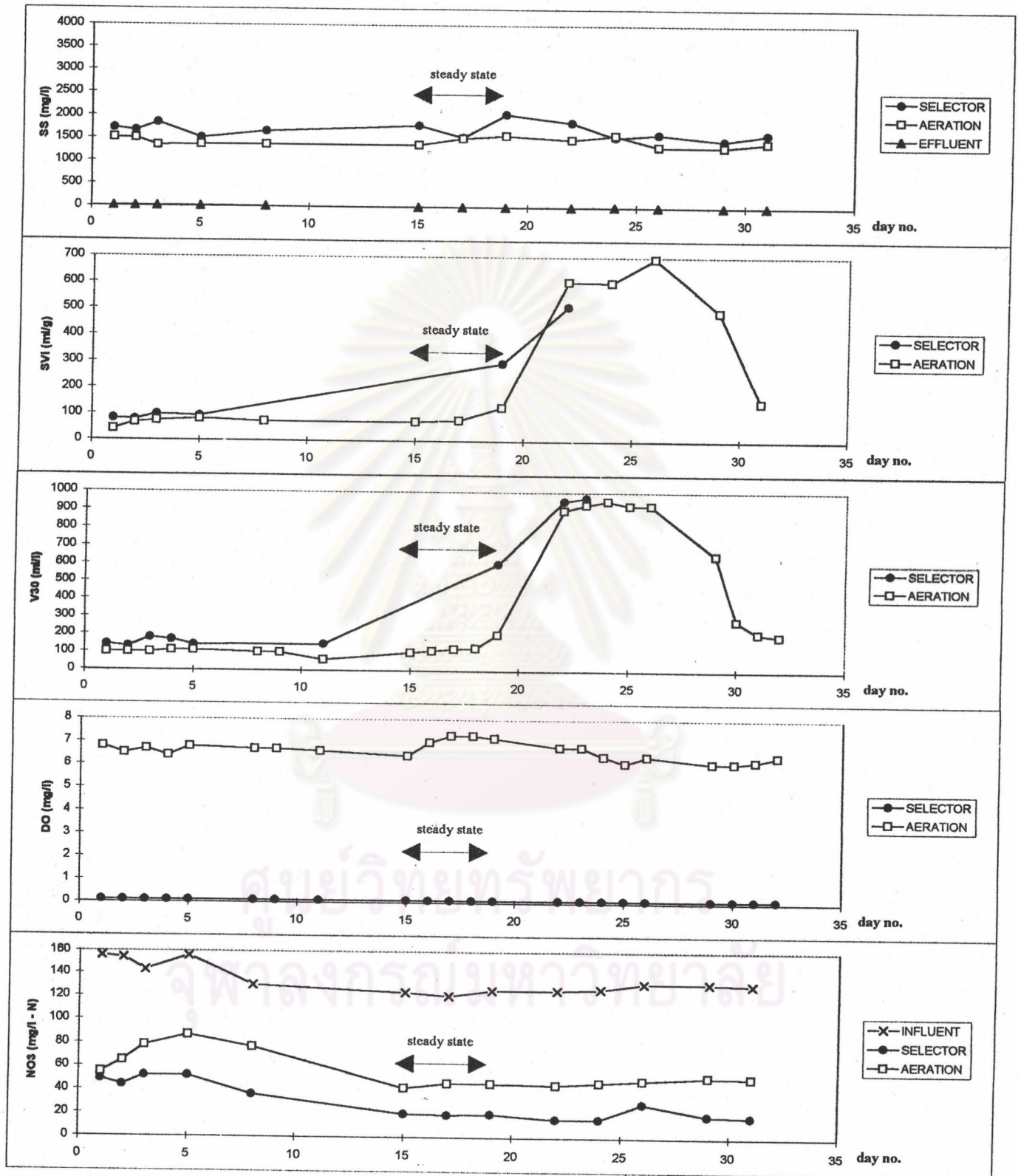
รูปที่ 4.6 (ต่อ) ผลการทำงานของถังคัดพันธุ์แอนนอซิกที่มีค่าเวลากักน้ำเท่ากับ 2 ชั่วโมง

รูปที่ 4.7 ผลการทำงานของถังคัดพันธุ์แอนนอซิกที่มีค่าเวลากักน้ำเท่ากับ 4 ชั่วโมง

รูปที่ 4.7 (ต่อ) ผลการทำงานของถังคัดพันธุ์แอนนอซิกที่มีค่าเวลากักน้ำเท่ากับ 4 ชั่วโมง

ตารางที่ 4.2 ค่าพารามิเตอร์ในการทดลองถังคัดพันธุ์แบบแอนนอซิก

การทดลองชุดที่	ตำแหน่ง	COD (มก./ล.)	MLSS (มก./ล.)	V ₃₀ (มล./ล.)	SVI (มล./ก.)	Alk (มก./ล.)	NO ₃ ⁻ (มก./ล.)	อุณหภูมิ (°C)
1 (HRT = 1 ชม.)	น้ำเข้า	1032*	-	-	-	464	136	27.4
	ถังคัดพันธุ์	110	2304	-	-	671	39	28.3
	ถังเติมอากาศ	24	1517	62	40	615	70	27.7
	น้ำทิ้ง	30*	13	-	-	-	-	27.6
2 (HRT = 2 ชม.)	น้ำเข้า	1006*	-	-	-	405	110	27.0
	ถังคัดพันธุ์	77	1728	-	-	689	7	27.7
	ถังเติมอากาศ	26	1468	82	59	639	28	26.9
	น้ำทิ้ง	30*	11	-	-	-	-	26.4
3 (HRT = 4 ชม.)	น้ำเข้า	988*	-	-	-	404	124	25.3
	ถังคัดพันธุ์	86	1783	-	-	708	18	25.2
	ถังเติมอากาศ	18	1482	131	93	674	49	24.5
	น้ำทิ้ง	27*	4	-	-	-	-	24.2

* ซีไอโดยรวม

ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในช่วง steady state ของพารามิเตอร์ที่ทำการวัด
ในแต่ละตำแหน่งของการทดลองชุดที่ 1

พารามิเตอร์	น้ำเข้า		ถังคัดพันธุ์		ถังเติมอากาศ		น้ำทิ้ง	
	ค่าเฉลี่ย	SD.	ค่าเฉลี่ย	SD.	ค่าเฉลี่ย	SD.	ค่าเฉลี่ย	SD.
พีเอช	6.91	0.04	7.23	0.13	8.14	0.05	8.29	0.02
อุณหภูมิ (ซ)	27.4	0.17	28.3	0.26	27.7	0.24	27.6	0.62
ORP (มิลลิโวลท์)	172	13	310	22	354	30	354	29
COD (มก./ล.)	1032	48	110	13	24	4	30	6
Alk (มก./ล.)	464	16	671	42	615	31	-	-
MLSS (มก./ล.)	-	-	2304	149	1517	150	13	2
SVI (มล./ก.)	-	-	*	*	40	6	-	-
V ₃₀ (มล./ล.)	-	-	*	*	62	10	-	-
DO (มก./ล.)	-	-	0.1	0	6.8	0.4	-	-
ไนเตรท (มก./ล.-N)	136	5	39	6	70	7	-	-

* ค่าที่วัดได้มีความผิดปกติสูงเนื่องจากเกิดก๊าซไนโตรเจนในระหว่างวัดค่า V₃₀ โดยก๊าซไนโตรเจนที่เกิดจะขัดขวางการตกตะกอน

ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในช่วง steady state ของพารามิเตอร์ที่ทำการวัด
ในแต่ละตำแหน่งของการทดลองชุดที่ 2

พารามิเตอร์	น้ำเข้า		ถังคัดพันธุ์		ถังเติมอากาศ		น้ำทิ้ง	
	ค่าเฉลี่ย	SD.	ค่าเฉลี่ย	SD.	ค่าเฉลี่ย	SD.	ค่าเฉลี่ย	SD.
พีเอช	7.07	0.04	7.57	0.07	8.34	0.06	8.46	0.03
อุณหภูมิ (ซ)	27.0	0.95	27.2	1.39	26.6	1.53	26.4	1.42
ORP (มิลลิโวลท์)	217	112	130	109	301	92	363	46
COD (มก./ล.)	1006	19	77	21	26	13	30	13
Alk (มก./ล.)	405	15	689	26	639	21	-	-
MLSS (มก./ล.)	-	-	1728	88	1468	125	11	1
SVI (มล./ก.)	-	-	*	*	59	3	-	-
V ₃₀ (มล./ล.)	-	-	*	*	82	11	-	-
DO (มก./ล.)	-	-	0.1	0.04	6.8	0.18	-	-
ไนเตรท (มก./ล.-N)	110	4	7	3	28	3	-	-

* ค่าที่วัดได้มีความผิดพลาดสูงเนื่องจากเกิดก๊าซไนโตรเจนในระหว่างวัดค่า V₃₀ โดยก๊าซไนโตรเจนที่เกิดขึ้นจะขัดขวางการตกตะกอน

ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในช่วง steady state ของพารามิเตอร์ที่ทำการวัด
ในแต่ละตำแหน่งของการทดลองชุดที่ 3

พารามิเตอร์	น้ำเข้า		ถังคัดพันธุ์		ถังเติมอากาศ		น้ำทิ้ง	
	ค่าเฉลี่ย	SD.	ค่าเฉลี่ย	SD.	ค่าเฉลี่ย	SD.	ค่าเฉลี่ย	SD.
พีเอช	7.03	0.04	7.46	0.18	8.37	0.04	8.49	0.02
อุณหภูมิ (ซ)	25.3	1.11	25.2	1.14	24.5	1.19	24.2	1.12
ORP (มิลลิโวลท์)	170	35	215	89	370	48	398	36
COD (มก./ล.)	988	41	86	4	18	4	27	7
Alk (มก./ล.)	404	7	708	20	674	19	-	-
MLSS (มก./ล.)	-	-	1783	250	1482	103	4	1
SVI (มล./ก.)	-	-	*	*	93	29	-	-
V ₃₀ (มล./ล.)	-	-	*	*	131	40	-	-
DO (มก./ล.)	-	-	0.1	0	7	0.4	-	-
ไนเตรท (มก./ล.-N)	124	3	18	1	49	4	-	-

* ค่าที่วัดได้มีความผิดพลาดสูงเนื่องจากเกิดก๊าซไนโตรเจนในระหว่างวัดค่า V₃₀ โดยก๊าซไนโตรเจนที่เกิดจะขัดขวางการตกตะกอน

4.2.1 ลักษณะจุลินทรีย์ในระบบ

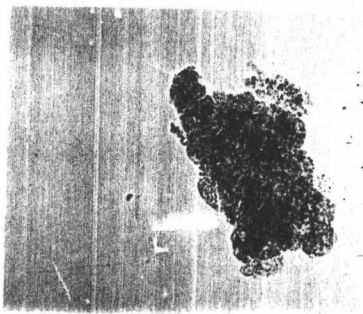
จากการสังเกตจุลินทรีย์ในระบบพบว่า จุลินทรีย์ส่วนใหญ่จะเป็นพวกสร้างฟลอคและมีจุลินทรีย์เส้นใยน้อยมาก โดยในการทดลองชุดที่ 1 จะพบจุลินทรีย์ที่เป็นเส้นใยน้อยมากและจะพบมากขึ้นในการทดลองชุดที่ 2 และ การทดลองชุดที่ 3 พบจุลินทรีย์ที่เป็นเส้นใยมากที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับในการทดลองทั้ง 3 ชุด ตามแสดงในรูปที่ 4.8 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าถังคั้คพันธุ์แบบแอนนอซิกสามารถควบคุมการเจริญเติบโตของจุลินทรีย์ที่เป็นเส้นใยได้ ในที่นี้คือการป้องกันการเกิดสลัดจ์ไม่จมตัวนั่นเอง นอกจากนี้ยังพบจุลินทรีย์พวกอื่นๆในระบบได้แก่ rotifers , stalked ciliates , free swimming ciliates และ worm การที่สามารถพบจุลินทรีย์ประเภทนี้แสดงถึงความสมบูรณ์ของระบบ

4.2.2 สภาพของถังคั้คพันธุ์

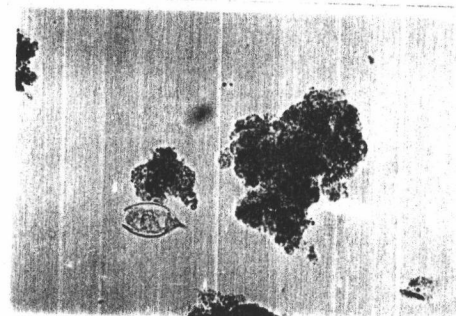
ในถังคั้คพันธุ์แบบแอนนอซิกนั้นจะเกิดปฏิกิริยาดีไนตริฟิเคชัน ซึ่งการเกิดปฏิกิริยาดีไนตริฟิเคชันนั้นต้องมีสภาวะที่เหมาะสมคือ มีออกซิเจนละลายต่ำ แต่มีไนเตรตในปริมาณที่เพียงพอในการสันดาป (มีไนเตรตเป็นตัวรับอิเล็กตรอนอย่างเพียงพอ) จากผลการทดลองทั้ง 3 ชุดสามารถสรุปได้ว่าการทดลองทั้งหมดเกิดปฏิกิริยาดีไนตริฟิเคชัน (เป็นถังคั้คพันธุ์แบบแอนนอซิกจริง) โดยสามารถตรวจสอบจากค่า ออกซิเจนละลาย , ค่าความเป็นด่าง และประมาณไนเตรต ดังจะกล่าวต่อไปนี้

- ออกซิเจนละลาย

จากผลการทดลองทั้ง 3 ชุดพบว่า มีค่าออกซิเจนละลายที่วัดได้ในถังคั้คพันธุ์มีค่าต่ำประมาณ 0.1-0.25 มก./ล. ดังแสดงในรูปที่ 4.5 , 4.6 และ 4.7 เหตุที่สามารถวัดค่าออกซิเจนละลายในถังคั้คพันธุ์ได้นั้นส่วนหนึ่งมาจากเครื่องวัดออกซิเจนละลายไม่สามารถวัดค่าได้ต่ำกว่า 0.1 มก./ล. ดังนั้นในการวัดค่าออกซิเจนละลายในถังคั้คพันธุ์จึงสามารถวัดค่าได้ตั้งแต่ 0.1 มก./ล. ทุกครั้ง แต่อย่างไรก็ตามค่าออกซิเจนละลายในระดับนี้จะไม่ขัดขวางการเกิดปฏิกิริยาดีไนตริฟิเคชัน

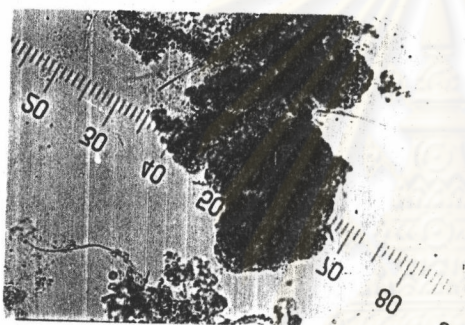

จุลินทรีย์ในดั่งคัตพันธุ์

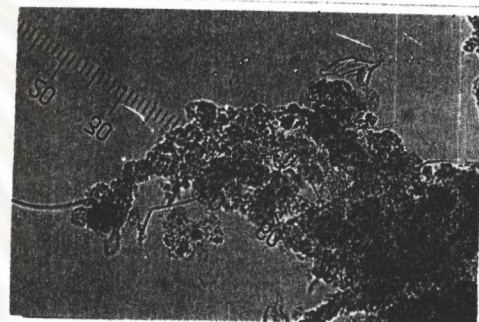

จุลินทรีย์ในดั่งเดิมอากาศ

จุลินทรีย์ในระบบดั่งคัตพันธุ์แอนนอซิกที่ค่าเวลากักน้ำ 1 ชั่วโมง

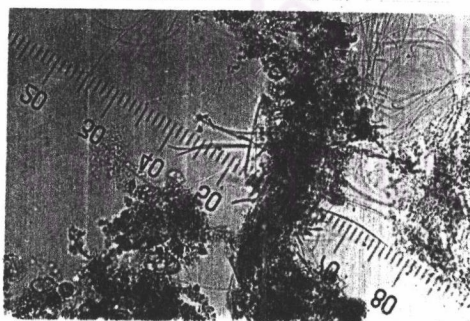

จุลินทรีย์ในดั่งคัตพันธุ์

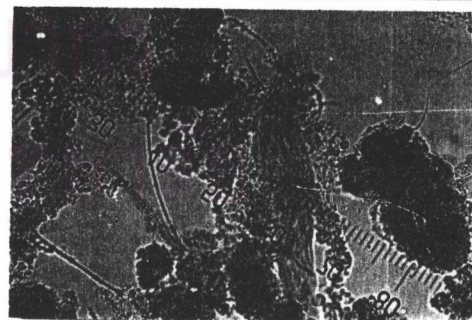

จุลินทรีย์ในดั่งเดิมอากาศ

จุลินทรีย์ในระบบดั่งคัตพันธุ์แอนนอซิกที่ค่าเวลากักน้ำ 2 ชั่วโมง

จุลินทรีย์ในดั่งคัตพันธุ์

จุลินทรีย์ในดั่งเดิมอากาศ

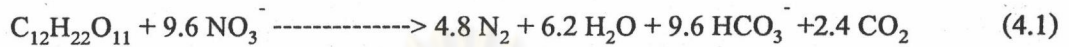
จุลินทรีย์ในระบบดั่งคัตพันธุ์แอนนอซิกที่ค่าเวลากักน้ำ 4 ชั่วโมง

รูปที่ 4.8 จุลินทรีย์ในระบบดั่งคัตพันธุ์แอนนอซิก

- ความเป็นค่า

การเกิดปฏิกิริยาดีไนตริฟิเคชันนั้น จะทำให้มีค่าความเป็นค่าสูงขึ้นเท่ากับ 0.92 มก. ต่อการกำจัดซีโอดี 1 มก. ดังสมการที่ 4.1

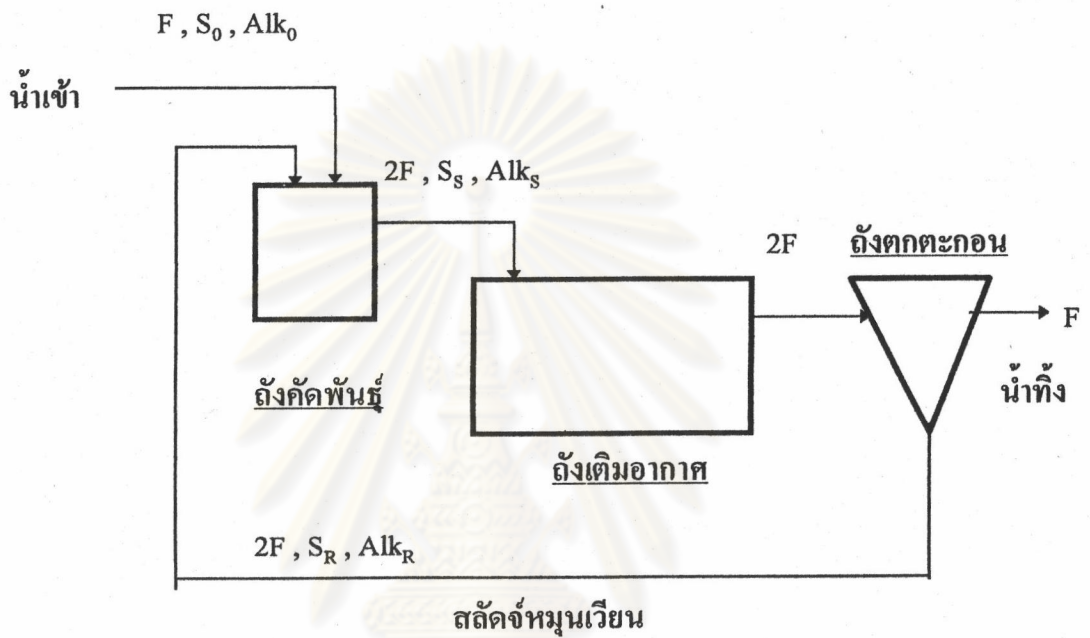

ดังนั้นหากการทดลองทั้ง 3 เกิดปฏิกิริยาดีไนตริฟิเคชันจริง จะมีค่าความเป็นค่าในถังคักพันธุ์สูงขึ้นสูงขึ้น ซึ่งผลที่ได้ในการทดลองทั้ง 3 ชุดแสดงในรูปที่ 4.5 , 4.6 และ 4.7 สามารถสรุปค่าความเป็นค่าของแต่ละชุดการทดลองในตารางที่ 4.6 จะเห็นว่าความเป็นค่าในน้ำเข้ามีค่าเท่ากับ 464 , 387 และ 404 มก./ล. สำหรับการทดลองชุดที่ 1 , 2 และ 3 ตามลำดับ และมีค่าความเป็นค่าในถังคักพันธุ์เพิ่มขึ้นเป็น 671 , 688 และ 708 มก./ล. สำหรับการทดลองชุดที่ 1 , 2 และ 3 ตามลำดับ จากผลที่ได้แสดงให้เห็นว่ามีการเกิดปฏิกิริยาดีไนตริฟิเคชันในถังคักพันธุ์ทั้ง 3 ชุดการทดลองจริง

ตารางที่ 4.6 ค่าความเป็นค่าในการทดลองถังคักพันธุ์แอนนอซิก

การทดลองชุดที่	เวลากักน้ำในถังคักพันธุ์ (ชั่วโมง)	ความเป็นค่า (มก./ล.)		
		น้ำเข้า	ถังคักพันธุ์	ถังเดิมอากาศ
1	1	464	671	615
2	2	405	689	639
3	4	404	708	674

จากข้อมูลในตารางที่ 4.6 สามารถหาค่าความเป็นค่าที่เพิ่มขึ้นในถังคักพันธุ์ของแต่ละชุดการทดลอง โดยการสมมูลมวลรอบถังคักพันธุ์ในรูปที่ 4.9 ซึ่งแสดงผลของการสมมูลมวลในตารางที่ 4.7

F = อัตราสูบน้ำเสีย, อัตราหมุนเวียนสลัดจ์ = 15 ลิตร/วัน

S_0 = ซีโอดีในน้ำเข้า, มก/ล. Alk_0 = ความเป็นด่างในน้ำเข้า, มก/ล.

S_s = ซีโอดีในถังคักพื้, มก/ล. Alk_s = ความเป็นด่างในถังคักพื้, มก/ล.

S_R = ซีโอดีในถังเติมอากาศ, มก/ล. Alk_R = ความเป็นด่างในถังเติมอากาศ, มก/ล.

ΔS = ซีโอดีที่ลดลง = $F S_0 + F S_R - 2F S_s$

ΔAlk = ความเป็นด่างที่เพิ่มขึ้น = $2F Alk_s - F Alk_0 - F Alk_R$

รูปที่ 4.9 การสมดุลมวลรอบถังคักพื้ของซีโอดีและความเป็นด่าง

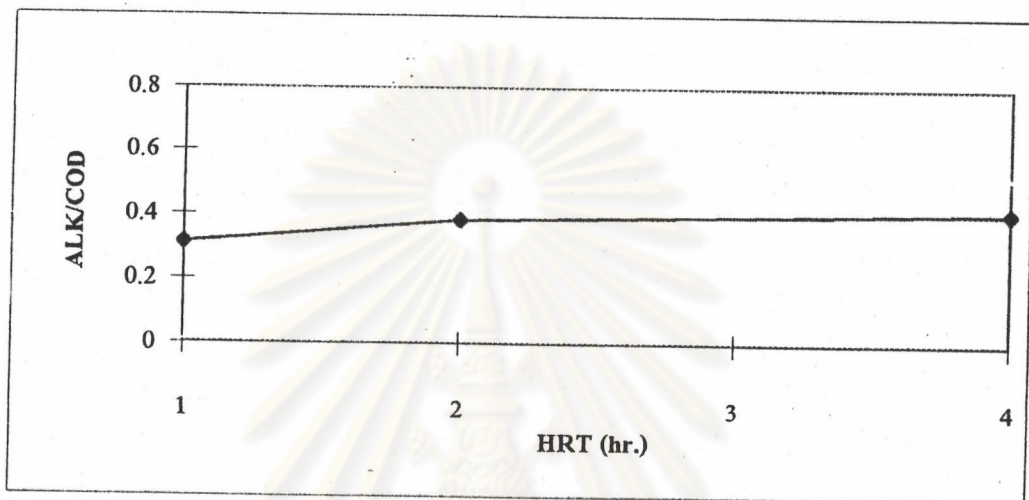

ตารางที่ 4.7 ผลของการสมดุลมวลรอบถังคั้คัพันธุ์ของ ซีโอดีและความเป็นค่า

การ ทดลอง ชุดที่	S_0 (มก./ล.)	S_s (มก./ล.)	S_R (มก./ล.)	ΔS (มก./ วัน)	Alk_0 (มก./ล.)	Alk_s (มก./ล.)	Alk_R (มก./ล.)	ΔAlk (มก./ วัน)	$\Delta Alk/\Delta S$ Alk:COD
1	1032	110	24	12540	464	671	615	3945	0.31
2	1006	77	26	13170	405	689	639	5010	0.38
3	988	86	18	12510	404	708	674	5070	0.41
เฉลี่ย	1009	91	23	12740	424	689	643	4675	0.37

จากผลการสมดุลมวลในตารางที่ 4.7 จะเห็นว่าในการกำจัดซีโอดี 1 มก. จะได้ความเป็นค่าเพิ่มขึ้น 0.31-0.41 มก. แต่เมื่อเทียบกับการเพิ่มขึ้นของความเป็นค่าจากสมการที่ 4.1 จะให้ค่าความเป็นค่าเพิ่มขึ้นเท่ากับ 0.92 มก. ต่อการกำจัดซีโอดี 1 มก. จากข้อมูลดังกล่าวจะเห็นว่า การเพิ่มขึ้นความเป็นค่าในการทดลองจะมีค่าต่ำกว่าในทางทฤษฎี เป็นเพราะว่าซีโอดีส่วนหนึ่งจะถูกเก็บสะสมไว้ในเซลล์โดยยังไม่เกิดการสั้คัพันธุ์ และซีโอดีอีกส่วนหนึ่งจะถูกใช้ไปกับออกซิเจนละลายที่มากับการหมุนเวียนสั้คัพันธุ์และการกวนในถังคั้คัพันธุ์

จากตารางที่ 4.7 สามารถแสดงความสัมพันธ์ระหว่างความเป็นค่าที่เพิ่มขึ้นต่อซีโอดีที่ลดลงกับเวลากักน้ำในถังคั้คัพันธุ์ ดังแสดงในรูปที่ 4.10

รูปที่ 4.10 ความสัมพันธ์ระหว่างความเป็นด่างที่เพิ่มขึ้นต่อซีโอดีที่ลดลงกับเวลากักน้ำในถังคัดพันธุ์

จากรูปที่ 4.10 จะเห็นว่าที่เวลากักน้ำในถังคัดพันธุ์เท่ากับ 4 ชั่วโมง การเพิ่มขึ้นของค่าความเป็นด่างต่อซีโอดีที่ลดลงเท่ากับ 0.41 ซึ่งเป็นค่าที่มากที่สุด ที่เวลากักน้ำในถังคัดพันธุ์เท่ากับ 2 ชั่วโมง การเพิ่มขึ้นของค่าความเป็นด่างต่อซีโอดีที่ลดลงเท่ากับ 0.38 และที่เวลากักน้ำในถังคัดพันธุ์เท่ากับ 1 ชั่วโมง การเพิ่มขึ้นของค่าความเป็นด่างต่อซีโอดีที่ลดลงเท่ากับ 0.31 ซึ่งเป็นค่าที่ต่ำที่สุด โดยการเพิ่มขึ้นของความเป็นด่างต่อซีโอดีที่ลดลงสามารถแสดงถึงปริมาณซีโอดีที่ถูกสันดาปในปฏิกิริยาดีไนตริฟิเคชัน เช่นเมื่อเปรียบเทียบการเพิ่มขึ้นของความเป็นด่างต่อซีโอดีที่ลดลงของการทดลองที่เวลากักน้ำในถังคัดพันธุ์เท่ากับ 4 ชั่วโมง มีการเพิ่มขึ้นของค่าความเป็นด่างต่อซีโอดีที่ลดลงเท่ากับ 0.41 กับการทดลองที่เวลากักน้ำในถังคัดพันธุ์เท่ากับ 1 ชั่วโมง มีการเพิ่มขึ้นของค่าความเป็นด่างต่อ ซีโอดีที่ลดลงเท่ากับ 0.31 จะได้ว่าในการทดลองที่เวลากักน้ำในถังคัดพันธุ์เท่ากับ 4 ชั่วโมง จะเกิดการสันดาปในถังคัดพันธุ์มากกว่าในการทดลองที่เวลากักน้ำในถังคัดพันธุ์เท่ากับ 1 ชั่วโมง จากผลดังกล่าวสามารถสรุปได้ว่า การสันดาปในถังคัดพันธุ์มีความสัมพันธ์โดยตรงกับเวลากักน้ำในถังคัดพันธุ์ คือในถังคัดพันธุ์ที่มีค่าเวลากักน้ำสูงจะเกิดการสันดาปสารอาหารในถังคัดพันธุ์ได้มากกว่าถังคัดพันธุ์ที่มีเวลากักน้ำต่ำ

- ไนเตรต

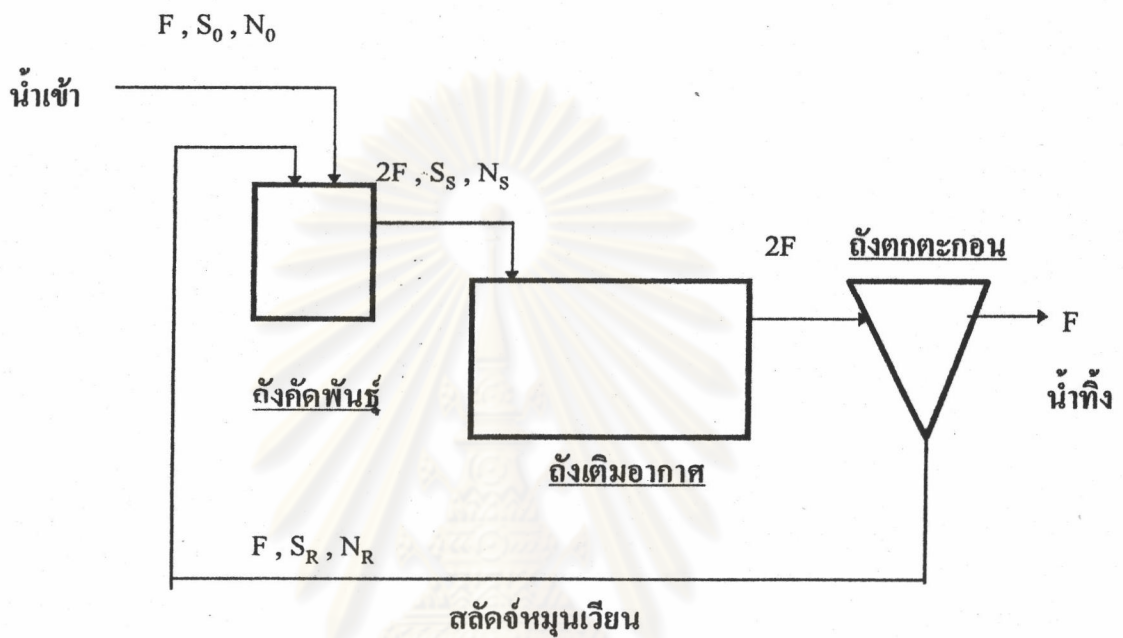
จากรูปที่ 4.5 , 4.6 และ 4.7 จะเห็นว่ามีการใช้ไนเตรตปริมาณมากในถังคัดพันธุ์ โดยไนเตรตในน้ำเข้ามีค่าเท่ากับ 136 , 110 และ 124 มก./ล.-N สำหรับการทดลองชุดที่ 1 , 2 และ 3 ตามลำดับ และเมื่อไนเตรตในน้ำเสียที่เตรียมไว้ถูกสูบเข้าไปในถังคัดพันธุ์ จะมีการใช้ไนเตรตในปฏิกิริยาดีไนตริฟิเคชัน ทำให้มีไนเตรตเหลือในถังคัดพันธุ์เท่ากับ 39 , 7 และ 18 มก./ล.-N สำหรับการทดลองชุดที่ 1 , 2 และ 3 ตามลำดับ โดยสามารถสรุปค่าไนเตรตในแต่ละตำแหน่งของการทดลองในตารางที่ 4.8

ตารางที่ 4.8 ปริมาณไนเตรตในการทดลองถังคัดพันธุ์แอนนอกซิก

การทดลองชุดที่	เวลากักน้ำในถังคัดพันธุ์ (ชั่วโมง)	ไนเตรต (มก./ล. - N)		
		น้ำเข้า	ถังคัดพันธุ์	ถังเดิมอากาศ
1	1	136	39	70
2	2	110	7	28
3	4	124	18	49

เมื่อสังเกตปริมาณไนเตรตที่ได้จากการวิเคราะห์ในการทดลองที่ 2 จะมีค่าต่ำกว่าในการทดลองชุดอื่นๆ ทั้งนี้เนื่องมาจากระหว่างการทดลองได้มีการเปลี่ยนชนิดของ NaNO_3 ที่ใช้ในการเตรียมน้ำเสียสังเคราะห์ (NaNO_3 แต่ละชนิดจะมีความบริสุทธิ์ที่ต่างกัน) โดยจะพบว่าปริมาณไนเตรตในน้ำเข้าของการทดลองชุดที่ 2 มีค่าเท่ากับ 110 มก./ล.-N ซึ่งจะต่ำกว่าในการทดลองชุดที่ 1 และ 3 ที่มีปริมาณไนเตรตในน้ำเข้าเท่ากับ 136 และ 124 มก./ล.-N ตามลำดับ จากเหตุผลดังกล่าว ปริมาณไนเตรตในน้ำเข้าของการทดลองชุดที่ 2 มีค่าต่ำกว่าในการทดลองชุดอื่นๆ และส่งผลทำให้ปริมาณไนเตรตในถังคัดพันธุ์และถังเดิมอากาศของการทดลองชุดที่ 2 มีค่าต่ำกว่าการทดลองชุดอื่นๆ เช่นกัน

จากข้อมูลในตารางที่ 4.8 สามารถหาอัตราการใช้ไนเตรตในถังคัดพันธุ์ในแต่ละการทดลองได้ โดยการใช้สมดุลมวล (mass balance) รอบถังคัดพันธุ์ในรูปที่ 4.11 ซึ่งแสดงผลการสมดุลมวลในตารางที่ 4.9

F = อัตราสูบน้ำเสีย, อัตราหมุนเวียนสลัดจ์ = 15 ลิตร/วัน

S_0 = ซีโอดีในน้ำเข้า, มก/ล. N_0 = ไนเตรตในน้ำเข้า, มก/ล.

S_s = ซีโอดีในถังคักพันธุ, มก/ล. N_s = ไนเตรตในถังคักพันธุ, มก/ล.

S_R = ซีโอดีในถังเติมอากาศ, มก/ล. N_R = ไนเตรตในถังเติมอากาศ, มก/ล.

$$\Delta S = \text{ซีโอดีที่ลดลง} = F S_0 + F S_R - 2F S_s$$

$$\Delta N = \text{ไนเตรตลดลง} = F N_0 + F N_R - 2F N_s$$

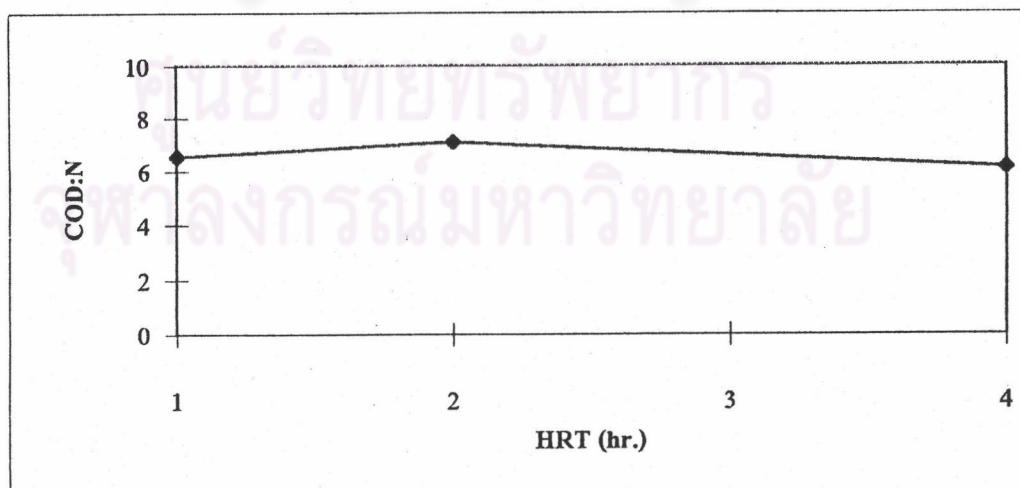
รูปที่ 4.11 การสมดุลมวลรอบถังคักพันธุของซีโอดีและไนเตรต

ตารางที่ 4.9 ผลการสมดุลมวลรอบถังคัณฑ์ของซีโอดีและไนเตรด

การทดลองชุดที่	S_0 (มก./ล.)	S_s (มก./ล.)	S_R (มก./ล.)	ΔS (มก./วัน)	N_0 (มก./ล.)	N_s (มก./ล.)	N_R (มก./ล.)	ΔN (มก./วัน)	$\Delta S/\Delta N$ COD:N
1	1032	110	24	12540	136	39	70	1920	6.53
2	1006	77	26	13170	110	7	28	1860	7.08
3	988	86	18	12510	124	18	49	2055	6.09
เฉลี่ย	1009	91	23	12740	123	21	49	1945	6.55

เมื่อนำค่าในตารางที่ 4.9 มาหาความสัมพันธ์ระหว่าง COD:N กับเวลาดักน้ำในถังคัณฑ์ ซึ่งแสดงในรูปที่ 4.12

รูปที่ 4.12 ความสัมพันธ์ระหว่าง COD:N กับเวลาดักน้ำในถังคัณฑ์

ในการใช้ถังคั้คพันธุ้แบบแอนนอชกจะต้งม้เพยงพอในการสันคอป ซึ่งค้อตรลวส่วน COD:N ของการเกคปฏกกรยลค้ในครฟเคช่นเพยงยงค้ยว (dissimilation) จกสมการที่ 4.1 จะม้ค้อท่กบ 3.85

จกผลการสมคูลมวลในดลารงที่ 4.9 และรูปที่ 4.12 จะค้วอ้ตรลวส่วน COD:N ที่ค้จกการทคลงใช้ถ้งคั้คพันธุ้แบบแอนนอชกจะม้ค้ออยู่ในชวง 6.09-7.08 ซึ่งม้ค้อสูงกว่ที่ค้จกสมการที่ 4.1 ที่ด้องการอ้ตรลวส่วน COD:N ท่กบ 3.85 จกผลค้งกลวแสดงว้ชอค้ที่ถูกก้จค้ในถ้งคั้คพันธุ้จะม้เกคการสันคอปท้งมคดค้จะถูกเกบ้สะสมว้ภยในเชลลค้ด้วย และมีชอค้อ้ค้กส่วนหน้งถูกก้จค้ไปพร้อมกบอชกเจนลละยที่ม้กบการหมุนเวยนสลค้จ้และอชกเจนลละยที่ม้จกการกว

ค้ออ้ตรลวส่วน COD:N ที่ค้จกการทคลงจะสมารนลไปใช้ประยชน้ในการหลปรมมในเครคที่หเมสมลลลวการเลอใช้ถ้งคั้คพันธุ้แบบแอนนอชกในการป้อกกันการเกคสลค้จ้ม้จมค้ว เช่นในการเลอใช้ถ้งคั้คพันธุ้แบบแอนนอชกควรจะใช้กบ่นลลยที่ม้ค้อ COD:N ปรมะณ 100:15 เพอจะค้ม้ในเครคเพยงพอในการสันคอป (ม้ด้องม้การเคม้ในเครคจกภยนอก)

นอกจกน้จะเห่นว้ม้การเพม้ช้่นของน้ในเครคในถ้งเคม้อกคส โดยปรมมในเครคในถ้งคั้คพันธุ้ม้ค้อท่กบ 39 , 7 และ 18 มก./ล.-N เพม้เป็น 70 , 28 และ 49 มก./ล.-N ลลลวการทคลงชค้ที่ 1 , 2 และ 3 ตามลลลลว การที่ปรมมในเครคในถ้งเคม้อกคสม้ค้อสูงช้่นน้อจเป็นเพรลวว ในถ้งคั้คพันธุ้จะม้ NO₂⁻ ที่เกคจกปฏกกรยลค้ในครฟเคช่นที่ม้สมบูนลล และเมอ NO₂⁻ ถูกลลลลวไปยงถ้งเคม้อกคส NO₂⁻ จะถูกลลลลวเป็นน้ในเครคอ้ค้กค้จกตามสมการที่ 4.2 โดยสมารลลลวตรวจสอบการเกคปฏกกรยลค้ในครฟเคช่นค้จกอ้ตรลวส่วนการเพม้ช้่นของค้เป็นค้จกการลคลงของน้ในเครค ($\Delta Aik/\Delta N$) ในถ้งคั้คพันธุ้ ซึ่งแสดงอยู่ในดลารงที่ 4.10

ตารางที่ 4.10 อัตราส่วนการเพิ่มขึ้นของความเป็นต่างต่อการลดลงของไนเตรต ($\Delta A_{ik}/\Delta N$)

ในอังกฤษ

การทดลองชุดที่	ΔA_{ik} (มก./วัน)	ΔN (มก./วัน)	$\Delta A_{ik}/\Delta N$
1	3945	1920	2.05
2	5010	1860	2.69
3	5070	2055	2.47
เฉลี่ย	4675	1945	2.40

จากตารางที่ 4.10 $\Delta A_{ik}/\Delta N$ ที่ได้จากการทดลองอยู่ในช่วง 2.05-2.69 ซึ่งจากสมการที่ 4.1 จะมีค่า $\Delta A_{ik}/\Delta N$ เท่ากับ 3.57 การเปรียบเทียบจะเห็นว่ามีความเป็นต่างเพิ่มขึ้นน้อยกว่าทางทฤษฎี ดังนั้นอาจสรุปได้ว่า ภายในอังกฤษอาจเกิดปฏิกิริยาดีไนตริฟิเคชันที่ไม่สมบูรณ์

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาการเพิ่มขึ้นของไนเตรตและการลดลงของความเป็นต่างไนโตรเจนอากาศที่แสดงไว้ในตารางที่ 4.11

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.11 พิจารณาการเพิ่มขึ้นของไนเตรตและการลดลงของความเป็นด่างในสิ่งแวดล้อมอากาศ

การทดลองชุดที่	Alk (มก./ล.)			NO ₃ ⁻ (มก./ล.)			ΔAlk/ΔN
	ถึงขีด พันธุ์	ถึงเดิม อากาศ	ΔAlk	ถึงขีด พันธุ์	ถึงเดิม อากาศ	ΔN	
1	671	615	56	39	70	31	1.81
2	689	639	50	7	28	21	2.38
3	708	674	34	18	49	31	1.10

จากตารางที่ 4.11 การเพิ่มขึ้นของไนเตรตและการลดลงของความเป็นด่างในสิ่งแวดล้อมอากาศที่ได้จะมีค่าอยู่ในช่วง 1.10-2.38 ซึ่งถ้าเป็นไปตามทฤษฎี การเพิ่มขึ้นของไนเตรตและการลดลงของความเป็นด่างในสิ่งแวดล้อมอากาศจะมีค่าเท่ากับ 7.14 (US.EPA,1975) จะเห็นว่าการเพิ่มขึ้นของไนเตรตและการลดลงของความเป็นด่างในสิ่งแวดล้อมอากาศที่ได้จากการทดลองมีค่าต่ำกว่าทางทฤษฎีมาก เพราะว่าความเป็นด่างในระบบสามารถเปลี่ยนแปลงได้จากหลายกรณีด้วยกัน เช่น จากก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ที่เกิดจากการสันดาปในสิ่งแวดล้อมอากาศ ฯลฯ ดังนั้นการเพิ่มขึ้นของไนเตรตและการลดลงของความเป็นด่างในสิ่งแวดล้อมอากาศในสิ่งแวดล้อมอากาศอาจแสดงข้อสรุปได้ไม่ชัดเจนนัก แต่ข้อมูลที่ได้จากตารางที่ 4.10 ก็เพียงพอในการยืนยันการเกิดปฏิกิริยาเคมีในกรณีที่ไม่สมบูรณ์ในถึงขีดพันธุ์ ทำให้มีการเพิ่มขึ้นของไนเตรตในสิ่งแวดล้อมอากาศ เหมือนที่เกิดขึ้นในงานวิจัยของ Casey.T.G,(1994) ซึ่งในการวิจัยนี้ได้ทำการศึกษาผลของ NO₂⁻ ต่อการจมตัวของสลักด์ โดยมีการเติม NO₂⁻ ในถึงขีดพันธุ์ และเมื่อ NO₂⁻ ถูกถ่ายเทไปยังสิ่งแวดล้อมอากาศ NO₂⁻ จะถูกเปลี่ยนเป็นไนเตรตเช่นเดียวกัน

4.2.3 ความสามารถในการป้องกันการเกิดสลดจ์ไม่จมตัว

การทดลองทั้ง 3 ชุดนี้ สามารถป้องกันการเกิดสลดจ์ไม่จมตัวได้ทั้งหมด โดยในตลอดการทดลองจะไม่มีสารผสมของสลดจ์ในถังตกตะกอน และเมื่อตรวจสอบสลดจ์ในระบบด้วยกล้องจุลทรรศน์จะพบจุลินทรีย์ที่เป็นเส้นใยน้อยมาก อีกทั้งค่า V_{30} ในถังเติมอากาศมีค่าเท่ากับ 62 , 82 และ 131 มล./ล. สำหรับการทดลองชุดที่ 1 , 2 และ 3 ตามลำดับ จากผลการตรวจสอบแสดงให้เห็นว่าการใช้ถังคัดพันธุ์แบบแอนนอซิกสามารถป้องกันการเกิดสลดจ์ไม่จมตัวได้ ซึ่งเป็นไปตามหลักของการใช้ถังคัดพันธุ์ ที่มีการสร้างสภาวะที่อุดมสมบูรณ์ในถังคัดพันธุ์ช่วยให้จุลินทรีย์แบบสร้างฟล็อกเจริญเติบโตได้ดีกว่าจุลินทรีย์แบบเป็นเส้นใย และจากผลการทดลองจะให้ผลสอดคล้องกันดังนี้

- ซีโอดี

ในการทดลองนี้ใช้น้ำเสียสังเคราะห์จากน้ำคาลที่มีสารอาหารอื่นๆครบถ้วน มีค่าซีโอดีประมาณ 1000 มก./ล. การกำจัดซีโอดีเกิดได้ดีทุกการทดลอง โดยระดับซีโอดีของน้ำทิ้งจะมีค่าอยู่ในช่วง 27-30 มก./ล. ดังจะเห็นได้จากรูปที่ 4.5 , 4.6 และ 4.7 สามารถประมาณค่าซีโอดีไว้ในตารางที่ 4.12

ตารางที่ 4.12 ค่าซีโอดีในการทดลองถังคัดพันธุ์แอนนอซิก

การทดลองชุดที่	เวลากักน้ำในถังคัดพันธุ์ (ชั่วโมง)	ซีโอดี (มก./ล.)			
		น้ำเข้า*	ถังคัดพันธุ์	ถังเติมอากาศ	น้ำทิ้ง*
1	1	1032	110	24	30
2	2	1006	77	26	30
3	4	988	86	18	27

* ซีโอดีรวม

จากข้อมูลในตารางที่ 4.12 จะเห็นว่าซีโอติส่วนใหญ่จะถูกกำจัดในถังคัดพันธุ์ แต่ระดับซีโอติในถังคัดพันธุ์ที่เหลือมีค่าอยู่ในช่วง 77-110 มก./ล. ซึ่งเป็นระดับที่สูงเพียงพอที่จะสร้างสถานะให้จุลินทรีย์แบบสร้างฟล็อกเจริญเติบโตได้ดีกว่าจุลินทรีย์แบบเป็นเส้นใย จะเป็นไปตาม Patoczka and Eckenfelder (1990) กล่าวไว้ว่า ในการออกแบบถังคัดพันธุ์นั้น จะต้องคำนึงถึงหลัก 2 ประการด้วยกันคือ

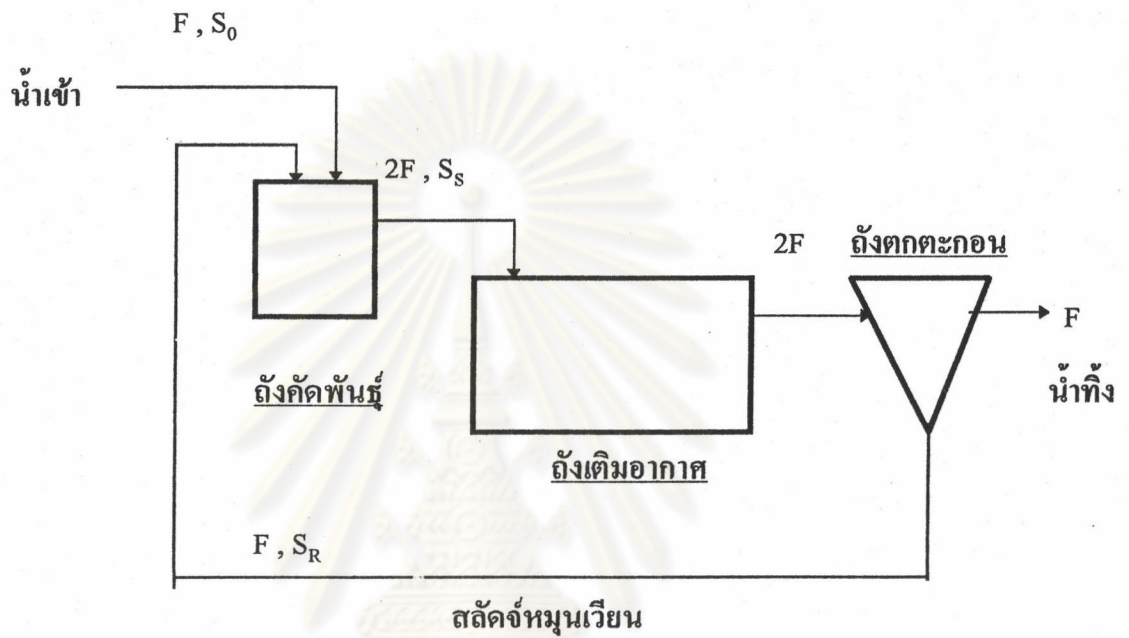
- ระดับสารอาหารในถังคัดพันธุ์จะต้องมีค่าสูง
- สารอาหารส่วนใหญ่ต้องถูกกำจัดในถังคัดพันธุ์

ด้วยเหตุผลดังกล่าว สถิติในระบบจึงสามารถจมตัวได้ดี และมีจุลินทรีย์แบบสร้างฟล็อกเป็นจุลินทรีย์หลักของระบบดังแสดงในรูปที่ 4.8

จากข้อมูลในตารางที่ 4.12 สามารถหาค่าการกำจัดซีโอติในถังคัดพันธุ์ โดยการสมมูลมวลในรูปที่ 4.13 ซึ่งแสดงผลการสมมูลมวลในตารางที่ 4.13

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

F = อัตราสูญน้ำเสีย, อัตราหมุนเวียนสลัดจ์ = 15 ลิตร/วัน

S_0 = ซีโอดีในน้ำเข้า, มก/ล.

S_s = ซีโอดีในถังกักพันธุ์, มก/ล.

S_R = ซีโอดีในถังเติมอากาศ, มก/ล.

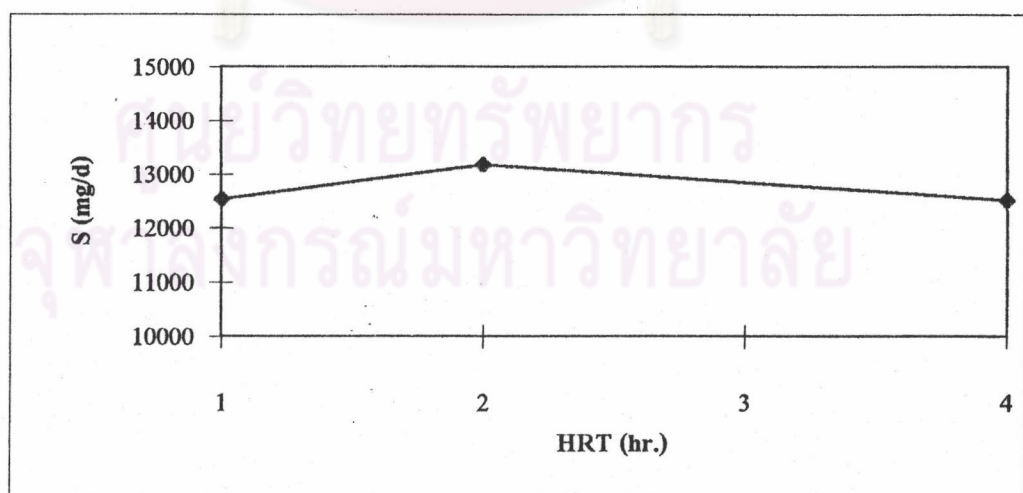
ΔS = ซีโอดีที่ลดลง = $F S_0 + F S_R - 2F S_s$

รูปที่ 4.13 การสมดุลมวลรอบถังกักพันธุ์ของซีโอดี

ตารางที่ 4.13 ผลของการสมดุลมวลรอบถังคัณฑ์ของซีโอดี และอุณหภูมิในการทดลอง

การทดลองชุด ที่	S_0 (มก./ล.)	S_s (มก./ล.)	S_R (มก./ล.)	Δs (มก./วัน)	อุณหภูมิ (C)
1	1032	110	24	12540	28.3
2	1006	77	26	13170	27.7
3	988	86	18	12510	25.2
เฉลี่ย	1009	91	23	12740	-

จากผลการสมดุลมวลในตารางที่ 4.13 สามารถแสดงความสัมพันธ์ระหว่างการกำจัดซีโอดีในถังคัณฑ์กับเวลากักน้ำในถังคัณฑ์ ในรูปที่ 4.14

รูปที่ 4.14 ความสัมพันธ์ระหว่างการกำจัดซีโอดีในถังคัณฑ์กับเวลากักน้ำในถังคัณฑ์
แบบแอนน็อกซิก

จากผลของการสมมูลมวล ในการทดลองที่มีเวลากักน้ำในถังคัดพันธุ์เท่ากับ 4 ชั่วโมงจะมีการกำจัดชีโอดีมีค่าต่ำที่สุด อาจเป็นเพราะอุณหภูมิในการทดลองนี้มีค่าประมาณ 25 ช ซึ่งต่ำกว่าการทดลองชุดอื่นๆที่มีค่าประมาณ 28 ช ส่งผลทำให้การกำจัดชีโอดีต่ำกว่าความเป็นจริง แต่เมื่อพิจารณาการทดลองที่มีเวลากักน้ำในถังคัดพันธุ์เท่ากับ 1 และ 2 ชั่วโมง พบว่าการทดลองที่เวลากักน้ำในถังคัดพันธุ์เท่ากับ 1 ชั่วโมง มีการกำจัดชีโอดีเท่ากับ 12540 มก./วัน ซึ่งต่ำกว่าการทดลองที่มีเวลากักน้ำในถังคัดพันธุ์เท่ากับ 2 ชั่วโมง ที่มีการกำจัดชีโอดีเท่ากับ 13290 มก./วัน จากข้อมูลที่ได้สามารถสรุปได้ว่า การกำจัดชีโอดีในถังคัดพันธุ์มีความสัมพันธ์โดยตรงกับเวลากักน้ำในถังคัดพันธุ์ คือที่เวลากักน้ำในถังคัดพันธุ์สูงจะสามารถกำจัดชีโอดีในถังคัดพันธุ์ได้มาก แต่ถ้าเวลากักน้ำในถังคัดพันธุ์ต่ำจะสามารถกำจัดชีโอดีในถังคัดพันธุ์ได้น้อยลง

- V_{30} และ SVI

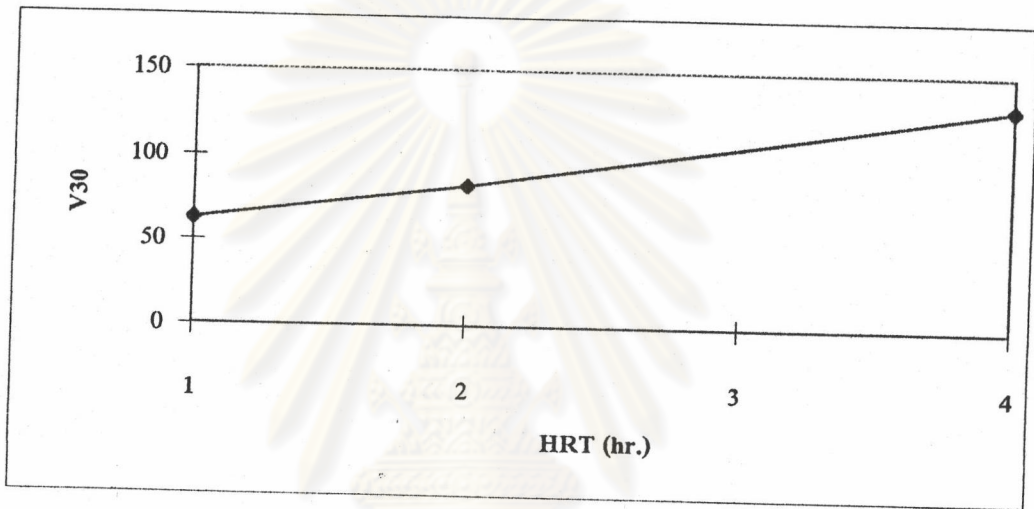
ข้อมูล V_{30} และ SVI ในรูปที่ 4.5 , 4.6 และ 4.7 แสดงให้เห็นว่า สถลคัที่เลียงไว้ใน การทดลองทั้ง 3 ชุด มีสมบัติการตกตะกอนที่ดี ไม่มีการสะสมของสถลคัในถังคัดพันธุ์แต่น้ำทิ้งที่ได้มีลักษณะใสไม่มาก เนื่องจากระดับ V_{30} และ SVI ในถังเดิมอากาศมีค่าต่ำมาก โดย V_{30} ในถังเดิมอากาศมีค่าเท่ากับ 62 , 82 และ 131 มล./ล. ของการทดลองชุดที่ 1 , 2 และ 3 ตามลำดับ ส่วนค่า SVI ในถังเดิมอากาศมีค่าเท่ากับ 40 , 59 และ 93 มล./ก. ของการทดลองชุดที่ 1 , 2 และ 3 ตามลำดับ ดังแสดงในตารางที่ 4.14 ลักษณะของสถลคัในระบบจะคล้ายกับตะกอนหัวเข็ม จากการตรวจสอบด้วยกล้องจุลทรรศน์เป็นครั้งคราว ปรากฏว่ามีจุลินทรีย์ที่เป็นเส้นใยในปริมาณที่น้อยมาก และฟล็อกที่พบมีขนาดเล็ก

ตารางที่ 4.14 ค่า V_{30} และ SVI ในถังเดิมอากาศของการทดลองถังคัดพันธุ์แอนนอกริก

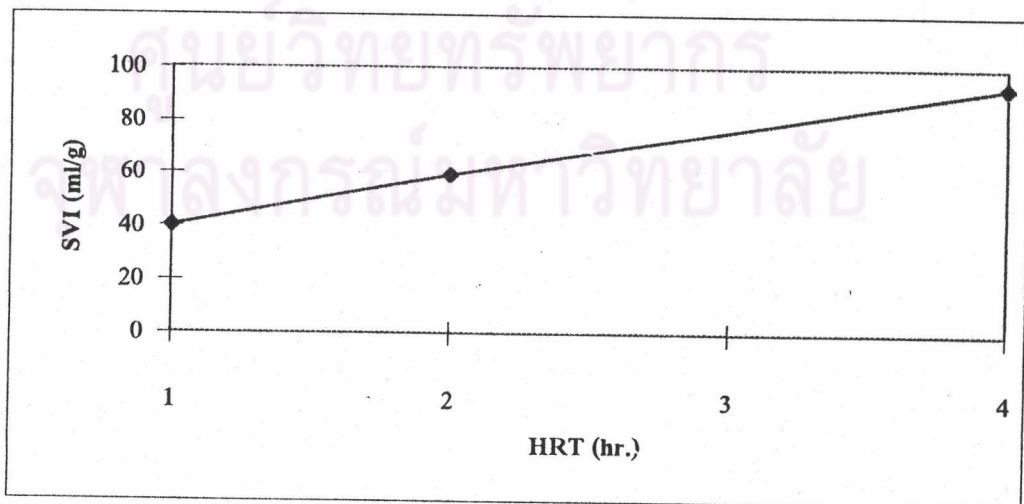
การทดลองชุดที่	เวลากักน้ำในถังคัดพันธุ์ (ชั่วโมง)	ถังเดิมอากาศ	
		V_{30} (มล./ล.)	SVI (มล./ก.)
1	1	62	40
2	2	82	59
3	4	131	93

เมื่อนำค่าที่ได้จากตารางที่ 4.14 มาแสดงความสัมพันธ์ระหว่าง V_{30} ในถังเติมอากาศกับเวลากักน้ำในถังค้ดพันธุ์ในรูปที่ 4.15 และความสัมพันธ์ระหว่าง SVI ในถังเติมอากาศกับเวลากักน้ำในถังค้ดพันธุ์ในรูปที่ 4.16

รูปที่ 4.15 ความสัมพันธ์ระหว่าง V_{30} ในถังเติมอากาศกับเวลากักน้ำในถังค้ดพันธุ์แบบแอนนอกซิก

รูปที่ 4.16 ความสัมพันธ์ระหว่าง SVI ในถังเติมอากาศกับเวลากักน้ำในถังค้ดพันธุ์แบบแอนนอกซิก

จากรูปที่ 4.15 และ 4.16 แสดงให้เห็นว่า การทดลองที่เวลากักน้ำในถังคัคพันธุเท่ากับ 1 ชั่วโมง สลัดจ์มีความสามารถในการจมตัวดีที่สุดโดยมีค่า V_{30} และ SVI ในถังเดิมอากาศเท่ากับ 62 มล./ล. และ 40 มล./ก. ตามลำดับ ส่วนการทดลองที่มีเวลากักน้ำในถังคัคพันธุเท่ากับ 2 และ 4 ชั่วโมง สลัดจ์ในระบบจะมีความสามารถในการจมตัวด้อยลง ซึ่งมีค่า V_{30} ในถังเดิมอากาศเท่ากับ 82 และ 131 มล./ล. สำหรับการทดลองที่มีเวลากักน้ำในถังคัคพันธุเท่ากับ 2 และ 4 ชั่วโมง และค่า SVI ในถังเดิมอากาศเท่ากับ 59 และ 93 มล./ก. สำหรับการทดลองที่มีเวลากักน้ำในถังคัคพันธุเท่ากับ 2 และ 4 ชั่วโมงตามลำดับ

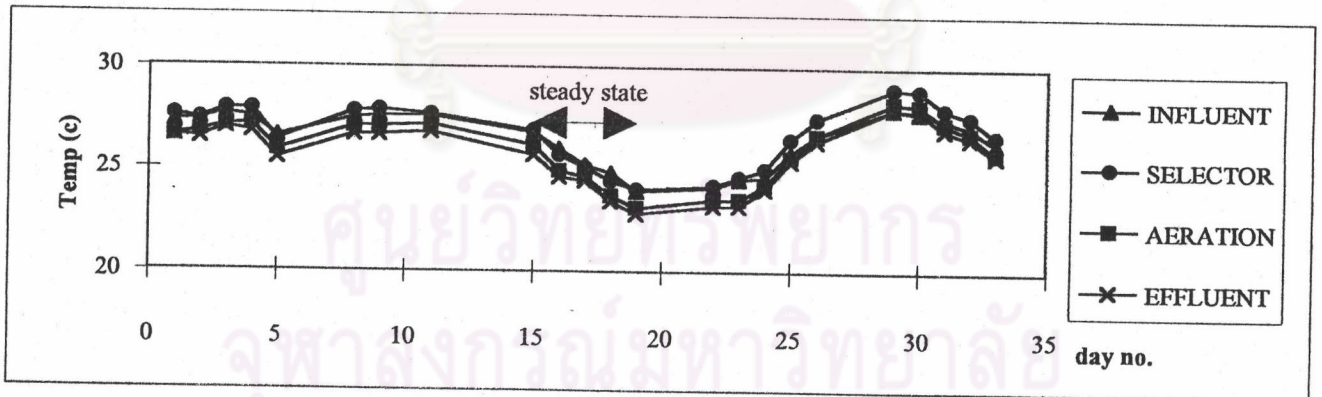
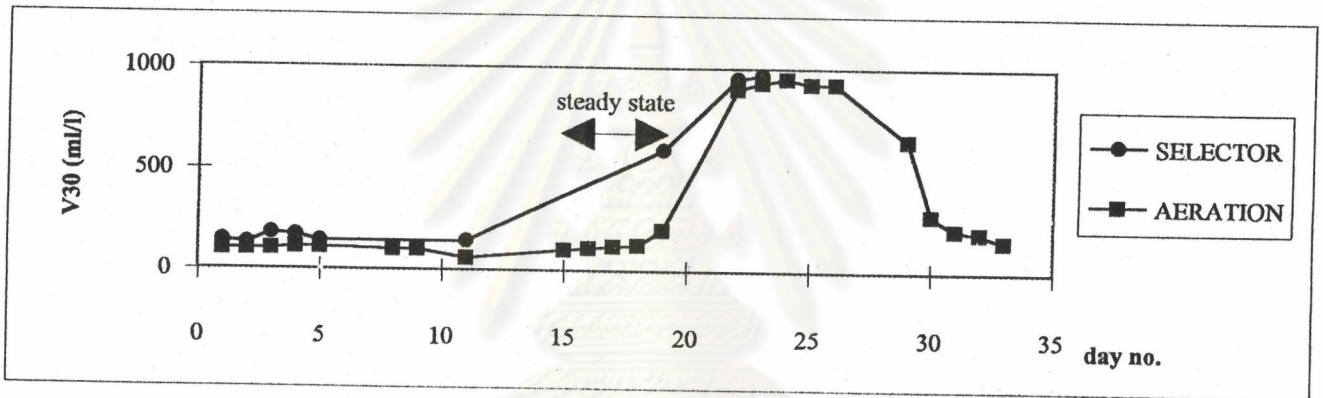
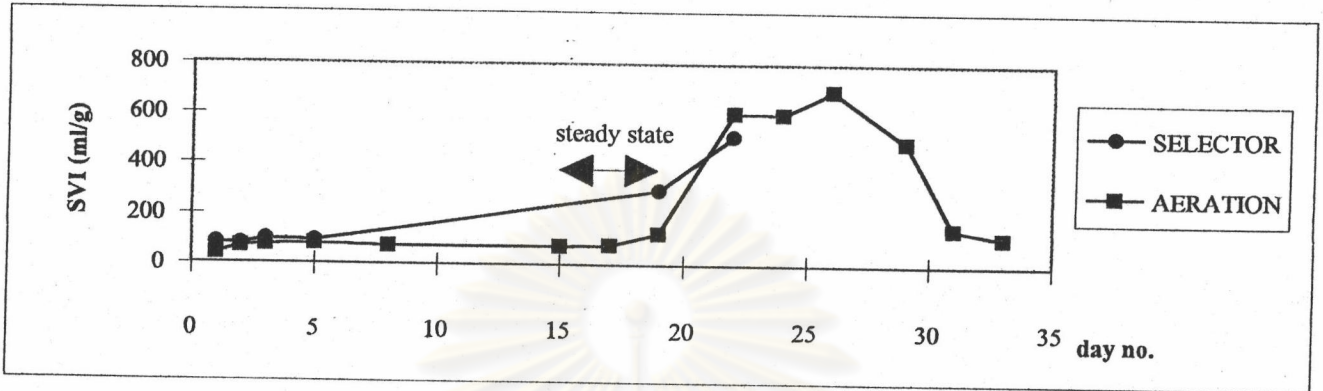
สำหรับในการทดลองชุดที่ 3 จะมีการเปลี่ยนแปลงของอุณหภูมิโดยจับปล้นจากปกติ 28 ข เป็น 23 ข ทำให้ค่า V_{30} ในถังเดิมอากาศสูงขึ้นจาก 131 มล./ล. เป็น 950 มล./ล. และ SVI ในถังเดิมอากาศสูงขึ้นจาก 93 มล./ก. เป็น 600 มล./ก. ตามลำดับ แต่เมื่ออุณหภูมิกลับสู่สภาพปกติค่า V_{30} และ SVI ในถังเดิมอากาศจะค่อยๆลดลงจนอยู่ในระดับเดิม ดังแสดงในรูปที่ 4.17 จากผลดังกล่าวสรุปได้ว่า การเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิโดยจับปล้นมีผลทำให้การทำงานของถังคัคพันธุแบบแอนนอซิมมีปัญหา ซึ่งถ้าระบบปรับตัวไม่ทันอาจทำให้เกิดความล้มเหลวในการควบคุมสลัดจ์ไม่จมตัว

- F/M

ในการทดลองนี้มีการเปรียบเทียบค่าเวลากักน้ำในถังคัคพันธุ 3 ค่าด้วยกัน ซึ่งการเปลี่ยนค่าเวลากักน้ำนั้นจะส่งผลถึงการเปลี่ยนค่า F/M ด้วย ตามสมการที่ 4.3

$$F/M = \text{COD}/(\text{MLSS} * \text{HRT}) \quad (4.3)$$

โดยที่	F/M	=	อัตราส่วนปริมาณอาหารต่อมวลจุลชีพในถังคัคพันธุ, (วัน ⁻¹)
	COD	=	ระดับซีโอดีในน้ำเข้า, (มก./ล.)
	MLSS	=	ความเข้มข้นของจุลชีพในถังคัคพันธุ, (มก./ล.)
	HRT	=	เวลากักน้ำในถังคัคพันธุ, (วัน)

รูปที่ 4.17 ค่า V_{30} , SVI และอุณหภูมิของการทดลองชุดที่ 3 (HRT = 4 ชม.)

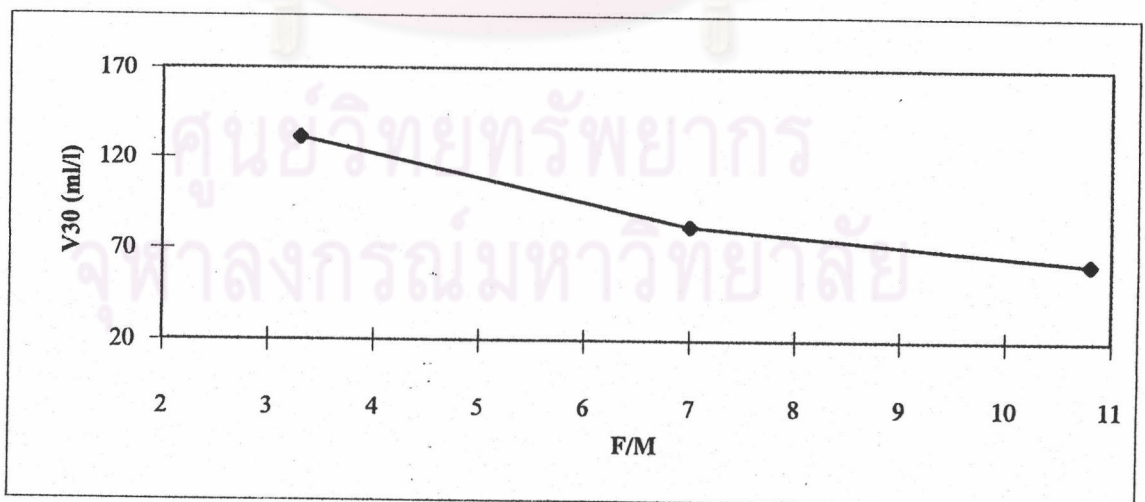

ดังนั้นในการศึกษานี้ก็คือการศึกษาค่า F/M ต่างๆ มีผลต่อการป้องกันการเกิดสลดจ์ไม่จมตัว ซึ่งสามารถสรุปแสดงในตารางที่ 4.15

ตารางที่ 4.15 ค่า F/M และ V_{30} ในถังเติมอากาศของการทดลองถังคัดพันธุ์แบบแอนนอซิก

การทดลองชุดที่	เวลาดักน้ำในถังคัดพันธุ์ (ชม.)	F/M ในถังคัดพันธุ์ (วัน ⁻¹)	V_{30} ในถังเติมอากาศ (มล./ล.)
1	1	10.8	62
2	2	7.0	82
3	4	3.3	131

จากข้อมูลในตารางที่ 4.15 สามารถแสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่า V_{30} ในถังเติมอากาศและ F/M ในถังคัดพันธุ์ ในรูปที่ 4.18

รูปที่ 4.18 ความสัมพันธ์ระหว่างค่า F/M ในถังคัดพันธุ์กับ V_{30} ในถังเติมอากาศของถังคัดพันธุ์แบบแอนนอซิก

จากข้อมูลดังกล่าวจะเห็นว่า ที่ค่า F/M เท่ากับ 10.8 วัน^{-1} จะมีค่า V_{30} ในถังเติมอากาศเท่ากับ 62 มล./ล. ซึ่งเป็นค่าที่ต่ำที่สุด และจะมีค่า V_{30} ในถังเติมอากาศสูงขึ้นเมื่อค่า F/M ลดลง ซึ่งสามารถสรุปได้ว่า F/M ในถังคั้ดพันธุ์มาความสัมพันธ์อย่างผกผันกับค่า V_{30} ในถังเติมอากาศ คือที่ F/M ในถังคั้ดพันธุ์สูงจะมีค่า V_{30} ในถังเติมอากาศต่ำ แต่ถ้า F/M ในถังคั้ดพันธุ์ต่ำค่า V_{30} ในถังเติมอากาศที่วัดได้จะมีค่าสูงขึ้น แต่อย่างไรก็ตามที่ค่า F/M ในถังคั้ดพันธุ์ทุกค่า สามารถป้องกันการเกิดสลัดจ์ไม่จมตัวได้

4.2.4 ความแตกต่างของตะกอนแขวนลอยในถังคั้ดพันธุ์และถังเติมอากาศ

จากรูปที่ 4.5 , 4.6 และ 4.7 แสดงให้เห็นถึงระดับตะกอนแขวนลอยในถังคั้ดพันธุ์และถังเติมอากาศที่ต่างกัน โดยสามารถสรุปในตารางที่ 4.16

ตารางที่ 4.16 ระดับตะกอนแขวนลอยในถังคั้ดพันธุ์และถังเติมอากาศของ
การทดลองถังคั้ดพันธุ์แอนนออกซิก

การทดลองชุดที่	เวลากักน้ำในถังคั้ดพันธุ์ (ชั่วโมง)	MLSS (มก./ล.)	
		ถังคั้ดพันธุ์	ถังเติมอากาศ
1	1	2304	1517
2	2	1728	1468
3	4	1783	1482

เหตุที่ระดับตะกอนแขวนลอยในถังคั้ดพันธุ์มีค่าสูงกว่าถังเติมอากาศ เพราะว่า จุลินทรีย์ในถังคั้ดพันธุ์ไม่สามารถถ่ายเทไปถังเติมอากาศได้ โดยจุลินทรีย์จะยึดเกาะกับผิวสัมผัสในถังคั้ดพันธุ์ได้ดีกว่าในถังเติมอากาศ เนื่องจากในถังคั้ดพันธุ์มีพื้นที่ผิวสัมผัสต่อปริมาตรมากกว่าในถังเติมอากาศ ทำให้จุลินทรีย์ที่สามารถอาศัยอยู่บนผิวสัมผัสเจริญเติบโตได้ดีในถังคั้ดพันธุ์ ค่าตะกอนแขวนลอยในถังคั้ดพันธุ์จึงสูงกว่าในถังเติมอากาศ

4.3 ผลของการใช้ถังคัดพันธุ์แบบออกซิก

ดังที่ได้กล่าวมาแล้วว่า การทดลองชุดที่ 1 , 2 และ 3 เป็นการใช้อัตราการคัดพันธุ์แบบแอนนออกซิก ส่วนการทดลองชุดที่ 4 , 5 และ 6 นั้น ใช้ถังคัดพันธุ์แบบออกซิก พารามิเตอร์ต่างๆ ที่ต้องการศึกษาเหมือนการทดลองชุดที่แล้วทุกประการ

น้ำเสียที่ใช้ในการทดลองนี้จะมีส่วนประกอบคล้ายกับในการทดลองของถังคัดพันธุ์แบบแอนนออกซิก แต่มีการเติมยูเรียเพื่อเป็นแหล่งไนโตรเจนสำหรับจุลินทรีย์ในระบบ นอกจากนี้ในการทดลองของถังคัดพันธุ์แบบออกซิกจะ ไม่มีการเติมไนเตรตและ Na_2SO_3

ผลการทำงานของถังคัดพันธุ์ทั้ง 3 ชุด สรุปไว้ในรูปที่ 4.19 , 4.20 และ 4.21 เป็นการแสดงผลการทดลองชุดที่ 4 , 5 และ 6 ตามลำดับ โดยสามารถประมาณค่าพารามิเตอร์ที่สำคัญบางตัวในตารางที่ 4.17 ในแต่ละชุดการทดลองนั้นชั้นสลัดจ์ในถังตกตะกอนจะอยู่ต่ำมากจนถึงไม่เกิดสะสมอยู่เลย และน้ำทิ้งที่ได้มีลักษณะใสมาก แต่สลัดจ์มีการจมตัวที่ไม่ดี ทั้งนี้เป็นผลมาจากจุลินทรีย์ในกลุ่มฟล็อกเป็นจุลินทรีย์แบบเป็นเส้นใย ซึ่งจุลินทรีย์แบบเป็นเส้นใยนี้จะขัดขวางการจมตัวของสลัดจ์ แต่ชั้นของมันจะกรองจุลินทรีย์ขนาดเล็กๆ ไว้ จึงทำให้ได้น้ำทิ้งที่ใสมาก ส่วนค่าพารามิเตอร์ต่างๆ ระหว่างดำเนินการทดลองได้ทำการหาค่าเฉลี่ยช่วง steady state โดยแสดงไว้ในตารางที่ 4.18 , 4.19 และ 4.20 สำหรับการทดลองชุดที่ 4 , 5 และ 6 ตามลำดับ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

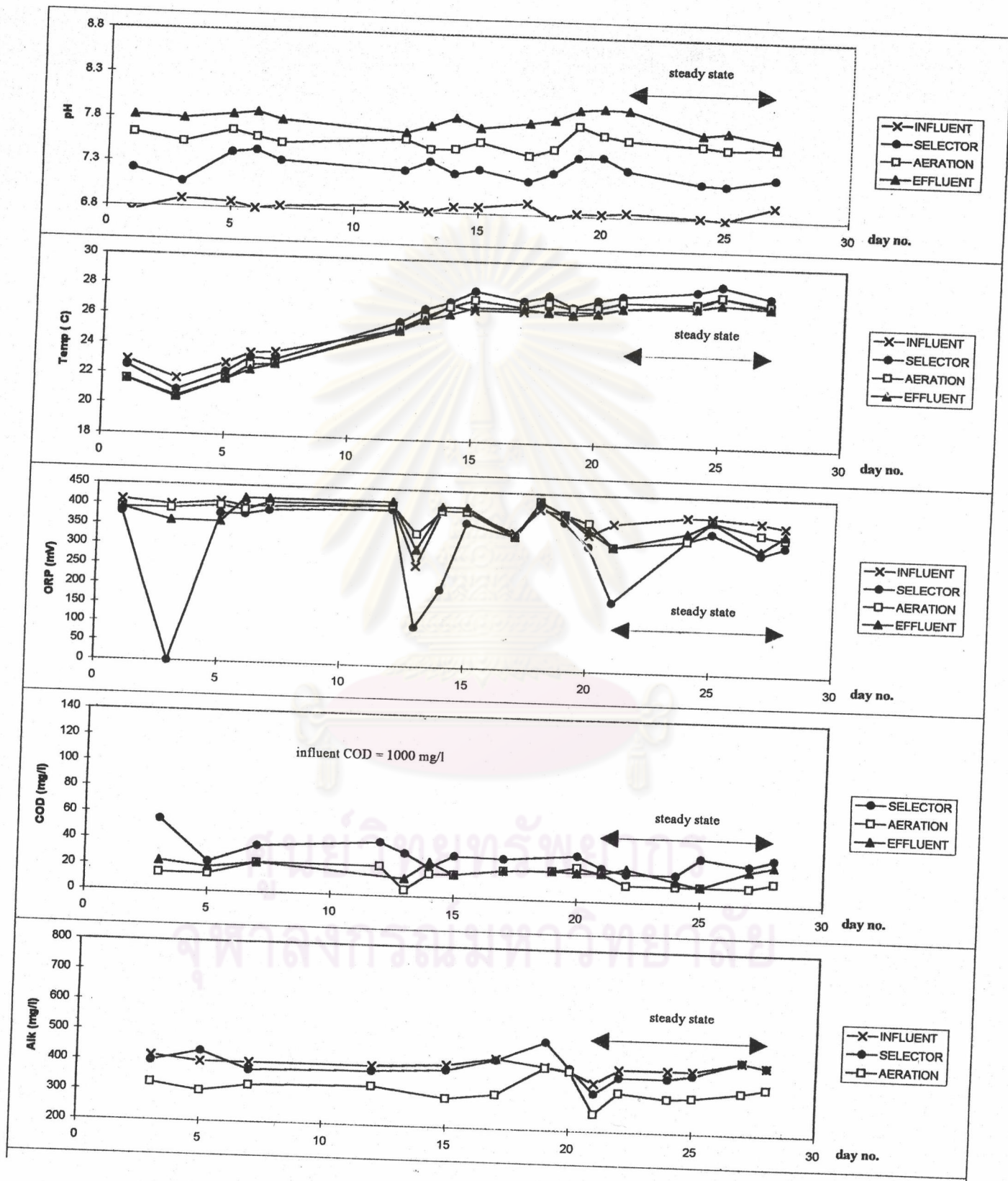

ตารางที่ 4.17 ค่าพารามิเตอร์ในการทดลองถังคัดพันธุ์แบบออกซิก

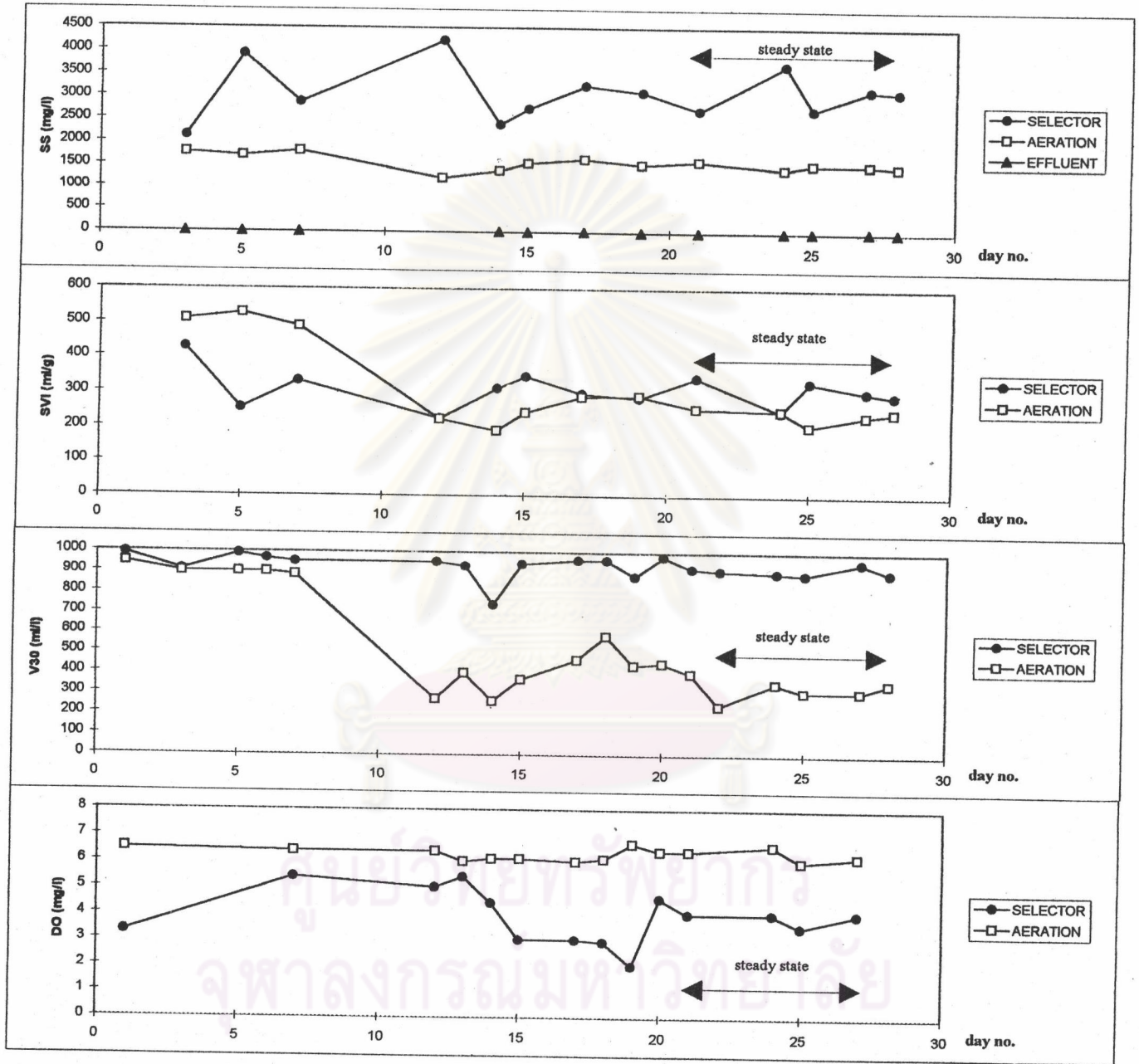
การทดลองชุดที่	ตำแหน่ง	COD (มก./ล.)	MLSS (มก./ล.)	V ₃₀ (มล./ล.)	SVI (มล./ก.)	Alk (มก./ล.)
4 (HRT = 1 hr.)	น้ำเข้า	975*	-	-	-	404
	ถังคัดพันธุ์	28	3069	912	301	392
	ถังเติมอากาศ	15	1491	327	236	319
	น้ำทิ้ง	22*	3.2	-	-	-
5 (HRT = 2 hr.)	น้ำเข้า	1005*	-	-	-	360
	ถังคัดพันธุ์	30	3315	975	300	327
	ถังเติมอากาศ	23	1574	692	462	274
	น้ำทิ้ง	30*	10	-	-	-
6 (HRT = 4 hr.)	น้ำเข้า	1018*	-	-	-	380
	ถังคัดพันธุ์	16	2986	955	320	312
	ถังเติมอากาศ	15	1419	606	374	282
	น้ำทิ้ง	16*	2	-	-	-

* ซีไอรวม

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

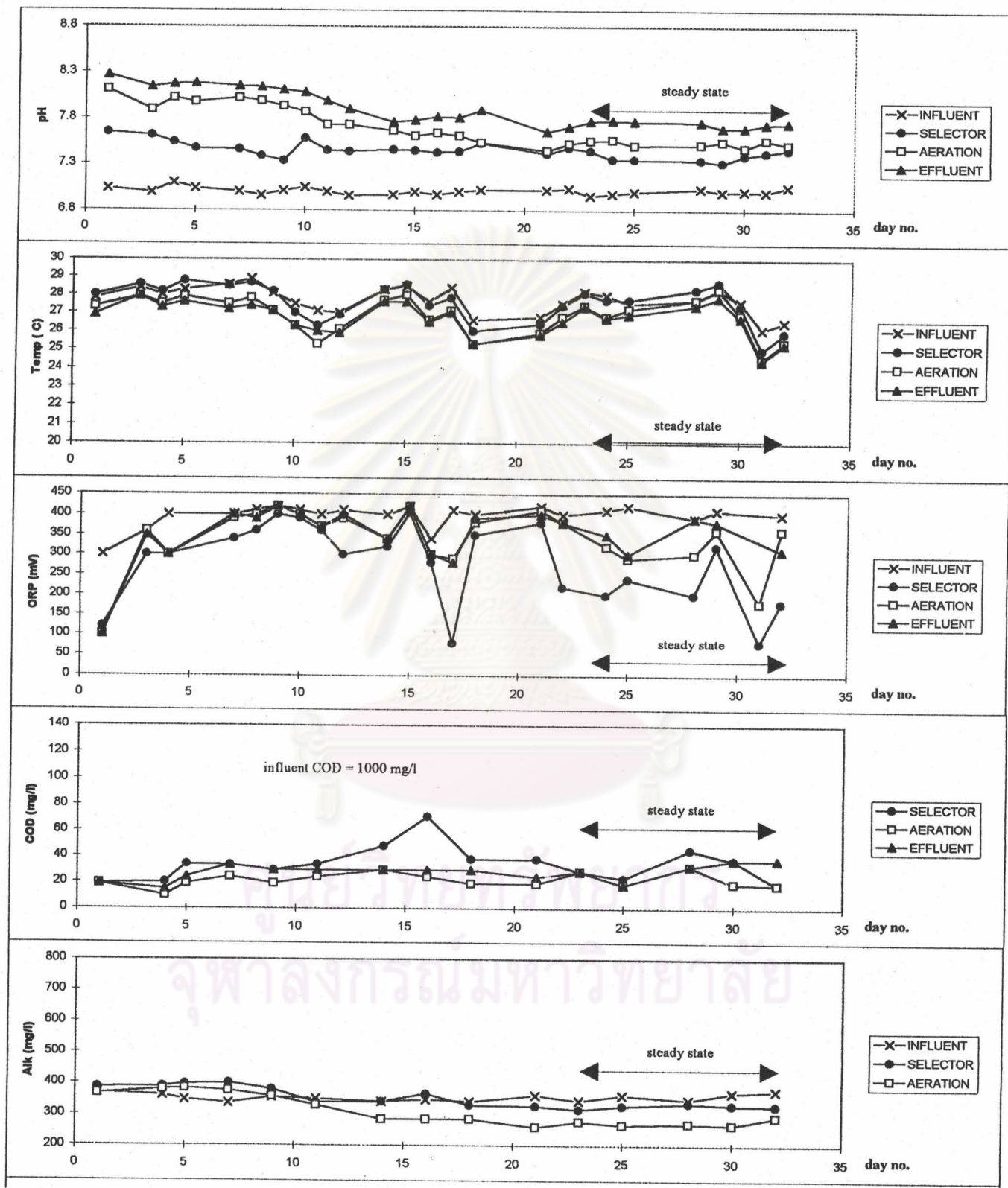

รูปที่ 4.19 ผลการทำงานของถังคัดพันธุ์ออกซิที่มีเวลากักน้ำเท่ากับ 1 ชั่วโมง

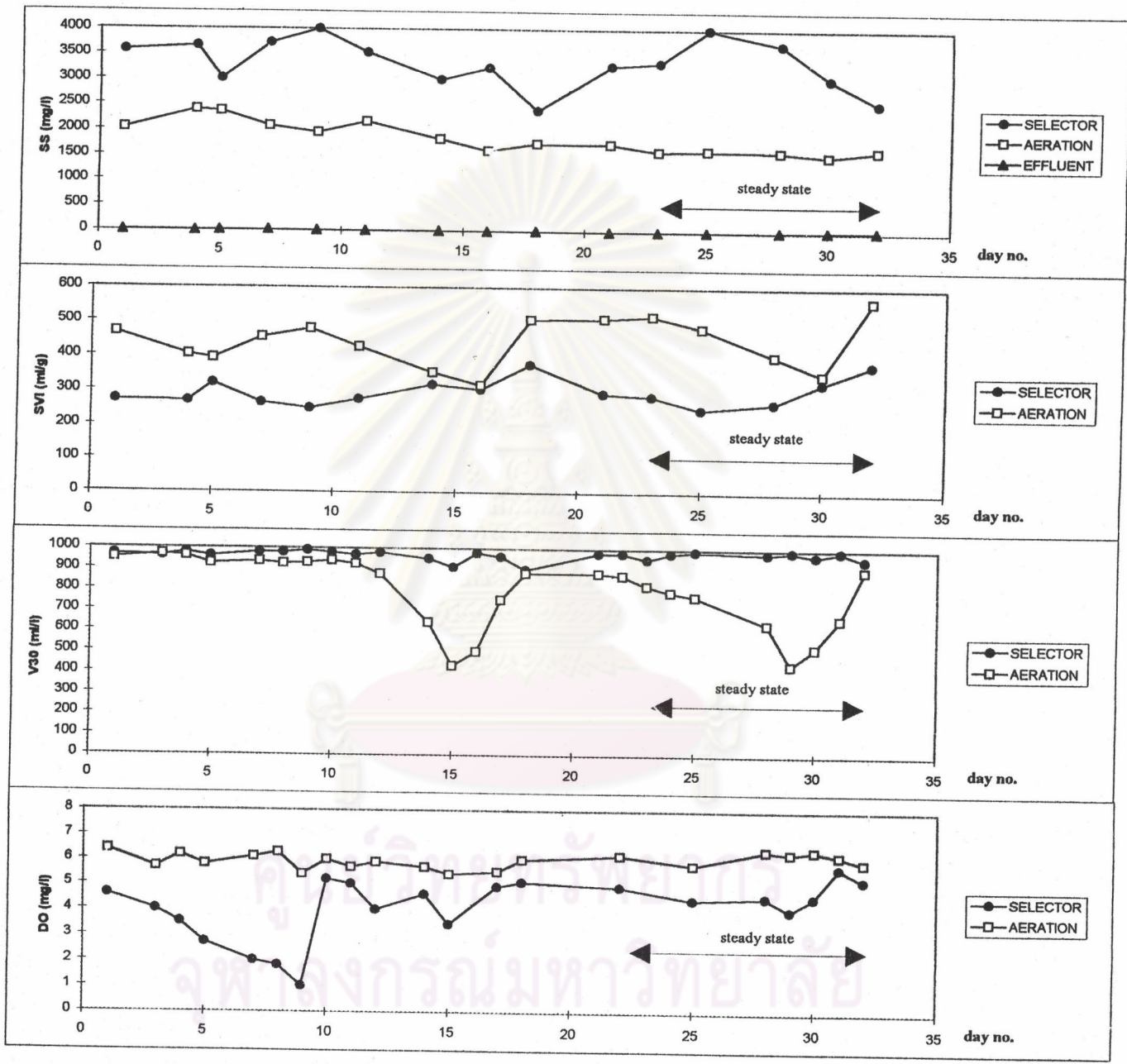

รูปที่ 4.19 (ต่อ) ผลการทำงานของถังคัดพันธุ์ออกซิกที่มีเวลากักน้ำเท่ากับ 1 ชั่วโมง

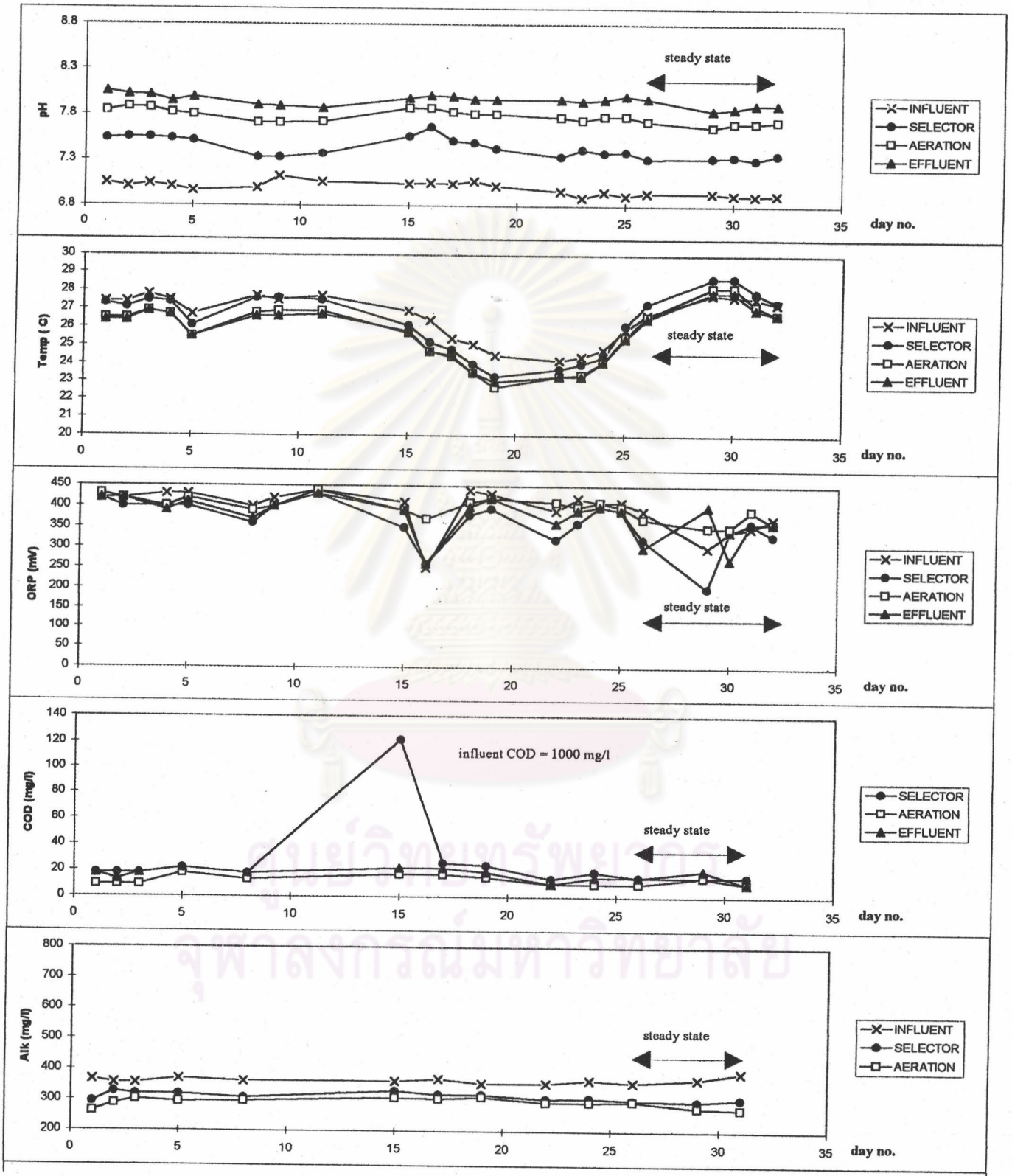

รูปที่ 4.20 ผลการทำงานของถังคัดพันธุ์ออกซิเจนที่มีเวลากักน้ำเท่ากับ 2 ชั่วโมง

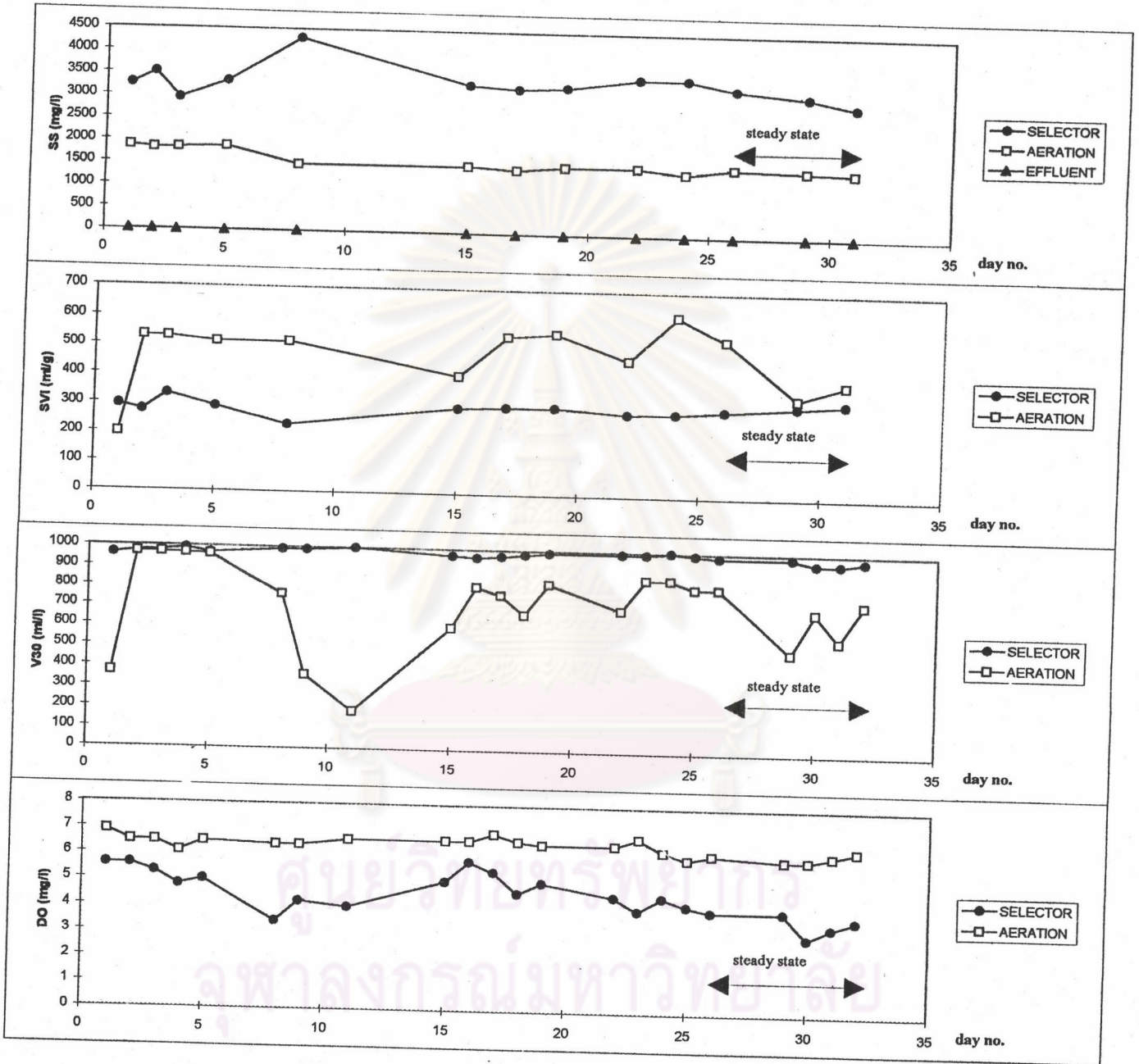

รูปที่ 4.20 (ต่อ) ผลการทำงานของถังคัดฟุ้งออกซิกที่มีเวลากักน้ำเท่ากับ 2 ชั่วโมง

รูปที่ 4.21 ผลการทำงานของถังคัดพันธุ์ออกซิเจนที่มีเวลากักน้ำเท่ากับ 4 ชั่วโมง

รูปที่ 4.21 (ต่อ) ผลการทำงานของถังคัดพันธุ์ออกซิกที่มีเวลากักน้ำเท่ากับ 4 ชั่วโมง

ตารางที่ 4.18 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในช่วง steady state ของพารามิเตอร์ต่างๆที่ทำการวัดในแต่ละตำแหน่งของการทดลองชุดที่ 4

พารามิเตอร์	น้ำเข้า		ถังคักพันธุ์		ถังเติมอากาศ		น้ำทิ้ง	
	ค่าเฉลี่ย	SD.	ค่าเฉลี่ย	SD.	ค่าเฉลี่ย	SD.	ค่าเฉลี่ย	SD.
พีเอช	6.85	0.07	7.23	0.07	7.61	0.03	7.80	0.14
อุณหภูมิ (ช)	27.5	0.38	28.2	0.36	27.6	0.25	27.3	0.17
ORP (มิลลิโวลท์)	390	10	304	72	352	26	350	30
COD (มก./ล.)	975	32	28	6	15	4	22	6
Alk (มก./ล.)	404	27	392	40	319	33	-	-
MLSS (มก./ล.)	-	-	3069	407	1491	63	3.2	1.6
SVI (มล./ก.)	-	-	301	38	236	20	-	-
V ₃₀ (มล./ล.)	-	-	912	21	327	54	-	-
DO (มก./ล.)	-	-	3.9	0.2	6.3	0.3	-	-

ตารางที่ 4.19 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในช่วง steady state ของพารามิเตอร์ต่างๆที่ทำการวัดในแต่ละตำแหน่งของการทดลองชุดที่ 5

พารามิเตอร์	น้ำเข้า		ถังคักพันธุ์		ถังเติมอากาศ		น้ำทิ้ง	
	ค่าเฉลี่ย	SD.	ค่าเฉลี่ย	SD.	ค่าเฉลี่ย	SD.	ค่าเฉลี่ย	SD.
พีเอช	7.00	0.03	7.39	0.05	7.53	0.08	7.75	0.03
อุณหภูมิ (ช)	27.5	0.79	27.4	1.26	26.8	1.24	26.6	1.15
ORP (มิลลิโวลท์)	406	1.14	203	78	302	66	346	40
COD (มก./ล.)	1005	16	30	11	23	7	30	8
Alk (มก./ล.)	360	14	327	8	274	11	-	-
MLSS (มก./ล.)	-	-	3315	577	1574	42	10	7
SVI (มล./ก.)	-	-	300	51	462	87	-	-
V ₃₀ (มล./ล.)	-	-	975	17	692	157	-	-
DO (มก./ล.)	-	-	4.7	0.62	6.2	0.26	-	-

ตารางที่ 4.20 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในช่วง steady state ของพารามิเตอร์ต่างๆที่ทำการวัดในแต่ละตำแหน่งของการทดลองชุดที่ 6

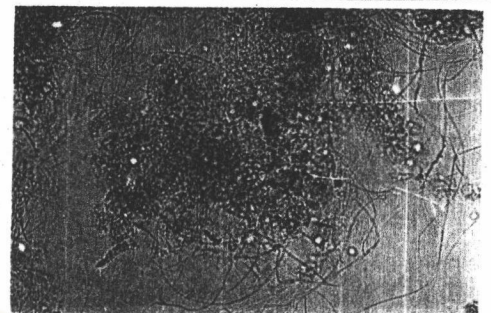
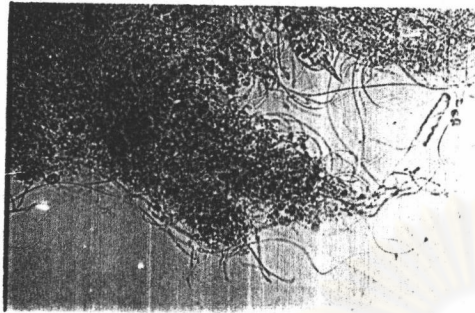
พารามิเตอร์	น้ำเข้า		ถังคักพันธุ์		ถังเติมอากาศ		น้ำทิ้ง	
	ค่าเฉลี่ย	SD.	ค่าเฉลี่ย	SD.	ค่าเฉลี่ย	SD.	ค่าเฉลี่ย	SD.
พีเอช	6.93	0.01	7.34	0.02	7.72	0.04	790	0.04
อุณหภูมิ (°C)	27.4	0.53	27.8	0.97	27.2	1.10	27.1	0.88
ORP (มิลลิโวลต์)	356	44	322	71	372	27	352	49
COD (มก./ล.)	1018	28	16	2	15	5	16	6
Alk (มก./ล.)	380	11	312	19	282	12	-	-
MLSS (มก./ล.)	-	-	2986	120	1419	56	2	0.6
SVI (มล./ก.)	-	-	320	6	374	28	-	-
V ₃₀ (มล./ล.)	-	-	955	19	606	107	-	-
DO (มก./ล.)	-	-	3.5	0.4	6.2	0.2	-	-

4.3.1 ลักษณะจุลินทรีย์ในระบบ

จากการสังเกตในระบบทั้ง 3 ชุดพบว่า จุลินทรีย์ส่วนใหญ่เป็นจุลินทรีย์ที่เป็นเส้นใย แต่จะพบจุลินทรีย์แบบสร้างฟล็อกปะปนอยู่ด้วย ตามรูปที่ 4.22 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการใช้ถังคักพันธุ์แบบออกซิกในการทดลองนี้ จะควบคุมการเจริญเติบโตของจุลินทรีย์ได้บางส่วนเท่านั้น โดยการทดลองชุดที่ 6 จะพบจุลินทรีย์ที่เป็นเส้นใยมากที่สุด และจะพบน้อยที่ในการทดลองชุดที่ 4 นอกจากนี้แล้วยังพบจุลินทรีย์ชั้นสูงเช่นเดียวกับการใช้ถังคักพันธุ์แบบแอนนออกซิก การที่พบจุลินทรีย์ที่เป็นเส้นใยมากนั้นอาจเป็นเพราะว่าระดับซีโอดีในถังคักพันธุ์ที่มีค่าอยู่ในช่วง 16-30 มก./ล. ซึ่งเป็นค่าที่ต่ำมากทำให้จุลินทรีย์ที่เป็นเส้นใยสามารถเจริญเติบโตได้ดี

จากการตรวจสอบจุลินทรีย์แบบเป็นเส้นใยที่พบในระบบถังคักพันธุ์แบบออกซิก พบว่าจะมีลักษณะเด่นตั้งนี้คือ จะมีความกว้างประมาณ 2-5 ไมครอน , ไม่มีแขนง , มีเกาะหุ้มตัว , มี Sulphur granules อยู่ภายในเซลล์ เมื่อนำมาย้อม Gram จะติด Gram ลบ ดังแสดงในรูปที่ 4.23 จากลักษณะที่กล่าวมาอาจสรุปได้ว่าจุลินทรีย์ที่เป็นเส้นใยที่พบในระบบถังคักพันธุ์แบบออกซิกอาจเป็นชนิด *Thaiothrix I* หรือชนิด 021N ตามการจำแนกโดย Jenkins(1993)

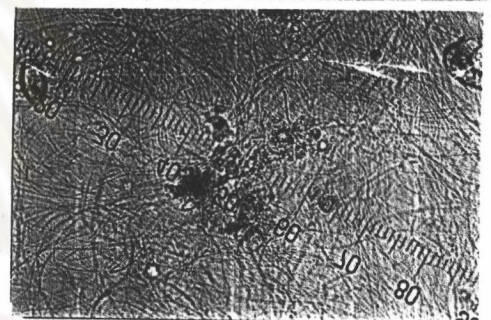
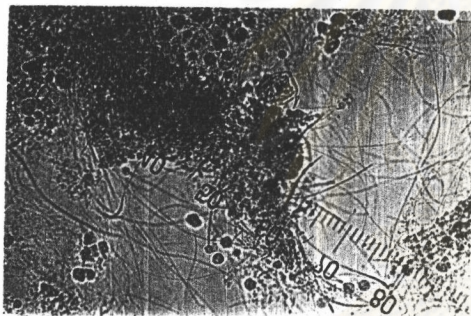

จุลินทรีย์ในถังคัดพันธุ์

จุลินทรีย์ในถังเดิมอากาศ

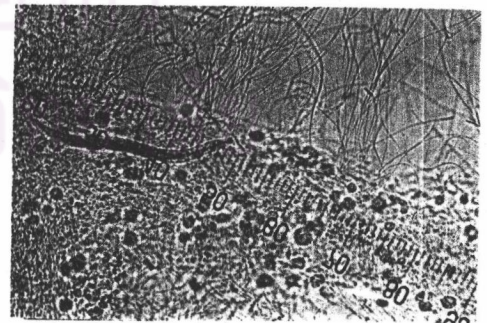
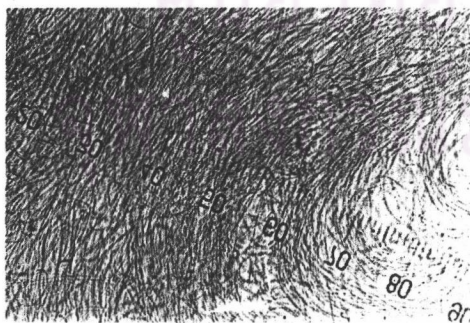
จุลินทรีย์ในระบบถังคัดพันธุ์ออกซิกที่มีค่าเวลากักน้ำ 1 ชั่วโมง

จุลินทรีย์ในถังคัดพันธุ์

จุลินทรีย์ในถังเดิมอากาศ

จุลินทรีย์ในระบบถังคัดพันธุ์ออกซิกที่มีค่าเวลากักน้ำ 2 ชั่วโมง

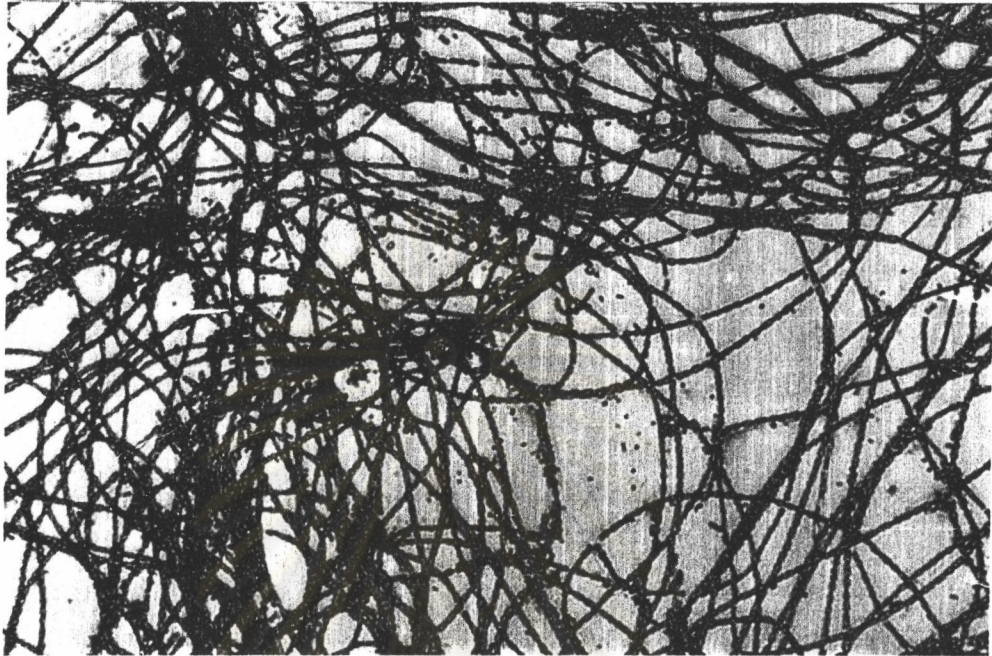
จุลินทรีย์ในถังคัดพันธุ์

จุลินทรีย์ในถังเดิมอากาศ

จุลินทรีย์ในระบบถังคัดพันธุ์ออกซิกที่มีค่าเวลากักน้ำ 4 ชั่วโมง

รูปที่ 4.22 จุลินทรีย์ในระบบถังคัดพันธุ์ออกซิก

รูปที่ 4.23 จุลินทรีย์แบบเป็นเส้นใยในถังคั้ดพันธุ์แบบออกซิก

4.3.2 ความสามารถในการป้องกันการเกิดสตั้คจ์ไม่จมตัว

ในการทดลองทั้ง 3 ชุด สตั้คจ์ในระบบจะมีความสามารถการจมตัวที่ไม่ดี แต่ไม่เกิดการล้นของสตั้คจ์ออกจากถังคั้ดตะกอน เมื่อนำสตั้คจ์ไปตรวจสอบด้วยกล้องจุลทรรศน์จะพบจุลินทรีย์แบบเป็นเส้นใยปริมาณมาก การที่เกิดลักษณะเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่าระดับสารอาหารในถังคั้ดพันธุ์มีค่าต่ำ ทำให้จุลินทรีย์ที่เป็นเส้นใยเจริญเติบโตได้ดี ซึ่งจะกล่าวในรายละเอียดต่อไป

- ซีโอดี

น้ำเสียที่ใช้ในการทดลองนี้มีส่วนประกอบหลักเป็นเช่นเดียวกับ การทดลองใช้ถังคั้ดพันธุ์แบบแอนนออกซิกแต่ไม่มีการเติมไนเตรต และ Na_2SO_3 ในน้ำเสีย แต่มีการเติมยูเรียเพื่อเป็นแหล่งไนโตรเจนให้กับจุลินทรีย์ในระบบ มีค่าซีโอดีประมาณ 1000 มก./ล. และมีสารอาหารอื่นๆ ครบถ้วน การกำจัดซีโอดีเกิดขึ้นได้ดีในทุกการทดลอง โดยระดับซีโอดีของน้ำทิ้งจะมีค่าประมาณ 20-30 มก./ล. แสดงไว้ในรูปที่ 4.19 , 4.20 และ 4.21 และสามารถประมาณค่าซีโอดีแสดงในตารางที่ 4.21

ตารางที่ 4.21 ค่าซีโอดีในการทดลองถังคัคพันธุ์แบบออกซิก

การทดลองชุด ที่	เวลากักน้ำในถัง คัคพันธุ์ (ชม.)	ซีโอดี (มก./ล.)			
		น้ำเข้า*	ถังคัคพันธุ์	ถังเติมอากาศ	น้ำทิ้ง*
1	1	975	28	15	22
2	2	1005	30	23	30
3	4	1018	16	15	16

* ซีโอดีรวม

ผลการทดลองแสดงว่า ซีโอดีส่วนใหญ่ถูกกำจัดไปในถังคัคพันธุ์ จนเหลือในระดับที่ต่ำมากประมาณ 16-30 มก./ล. ดังนั้นในถังคัคพันธุ์จะไม่สามารถสร้างสภาวะที่เหมาะสมในการเจริญเติบโตของจุลินทรีย์แบบสร้างฟล็อก สถิติในระบบจึงมีสมบัติการจมตัวที่ไม่ดี เหตุที่ระดับซีโอดีในถังคัคพันธุ์ที่ต่ำ อาจเป็นเพราะว่า สารอาหารที่ใช้ในการทดลองนี้เตรียมจากน้ำตาลซึ่งสามารถย่อยสลายได้ง่าย และระดับ MLSS ในถังคัคพันธุ์มีค่าสูงมากทำให้สามารถกำจัดซีโอดีในถังคัคพันธุ์ได้มาก ซึ่งจะกล่าวถึงระดับ MLSS ในถังคัคพันธุ์ที่สูงกว่าปกติในข้อที่ 4.3.3

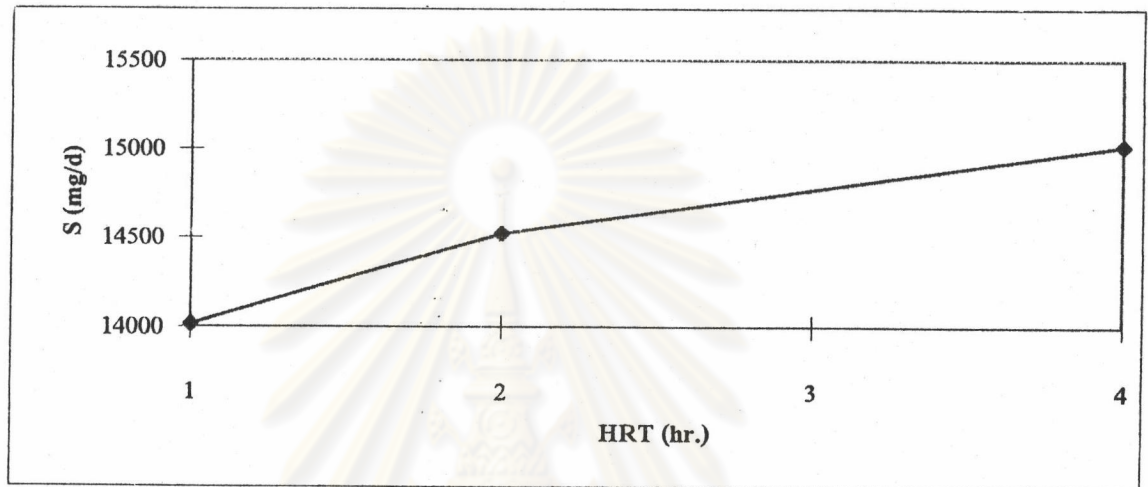
เมื่อนำข้อมูลในตารางที่ 4.21 มาทำการกำจัดซีโอดีในถังคัคพันธุ์ โดยการสมมูลมวลรอบถังคัคพันธุ์ในรูปที่ 4.13 และแสดงผลการสมมูลมวลในตารางที่ 4.22

ตารางที่ 4.22 ผลการสมมูลมวลรอบถังคัคพันธุ์ของซีโอดี

การทดลองชุดที่	S_0 (มก./ล.)	S_s (มก./ล.)	S_R (มก./ล.)	ΔS (มก./วัน)
4	975	28	15	14010
5	1005	30	23	14520
6	1018	16	15	15015

จากผลการสมมูลมวลในตารางที่ 4.22 สามารถแสดงความสัมพันธ์ระหว่างการกำจัดซีโอดีในถังคัคพันธุ์กับเวลากักน้ำในถังคัคพันธุ์ ในรูปที่ 4.24

รูปที่ 4.24 ความสัมพันธ์ระหว่างการกำจัดซีโอตีในถังคัดพันธุ์กับเวลากักน้ำในถังคัดพันธุ์
แบบออกซิก

จากตารางที่ 4.22 และ รูปที่ 4.24 จะได้ว่าที่เวลากักน้ำเท่ากับ 4 ชั่วโมง มีการกำจัดซีโอตีสูงที่สุดเท่ากับ 15015 มก./ล. ที่เวลากักน้ำเท่ากับ 2 ชั่วโมง มีการกำจัดซีโอตีเท่ากับ 14520 มก./วัน และที่เวลากักน้ำเท่ากับ 1 ชั่วโมง จะมีการกำจัดซีโอตีต่ำที่สุดเท่ากับ 14010 มก./ล. จากข้อมูลที่ได้สรุปได้ว่าการกำจัดซีโอตีในถังคัดพันธุ์จะมีความสัมพันธ์โดยตรงกับเวลากักน้ำในถังคัดพันธุ์ คือการกำจัดซีโอตีจะสูงขึ้นเมื่อเวลากักน้ำเพิ่มขึ้น และการกำจัดซีโอตีจะลดลงเมื่อเวลากักน้ำมีค่าน้อยลง ดังนั้นหากลดเวลากักน้ำในถังคัดพันธุ์ลง อาจทำให้ระดับซีโอตีในถังคัดพันธุ์มีค่าสูงขึ้น และสามารถสร้างสภาวะที่เหมาะสมในการเจริญเติบโตของจุลินทรีย์แบบสร้างฟล็อกได้

- V_{30} และ SVI

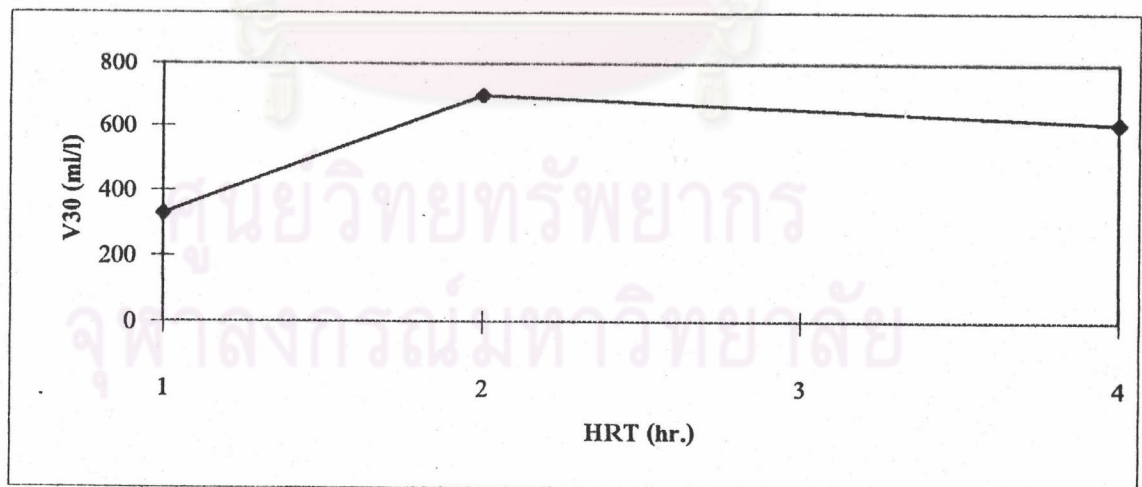
รูปที่ 4.19 , 4.20 และ 4.21 แสดงถึงระดับ V_{30} และ SVI ในถังเติมอากาศของการทดลองชุดที่ 4 , 5 และ 6 ตามลำดับ โดยมีค่า V_{30} และ SVI ในถังเติมอากาศสูงตลอดการทดลอง โดยมีค่า V_{30} ในถังเติมอากาศเท่ากับ 327 , 692 และ 606 มล./ล. สำหรับการทดลองชุดที่ 4 , 5 และ 6 ส่วน

ค่า SVI ในถังเติมอากาศมีค่าเท่ากับ 236 , 462 และ 374 มล./ก. สำหรับการทดลองชุดที่ 4 , 5 และ 6 ดังแสดงในตารางที่ 4.23

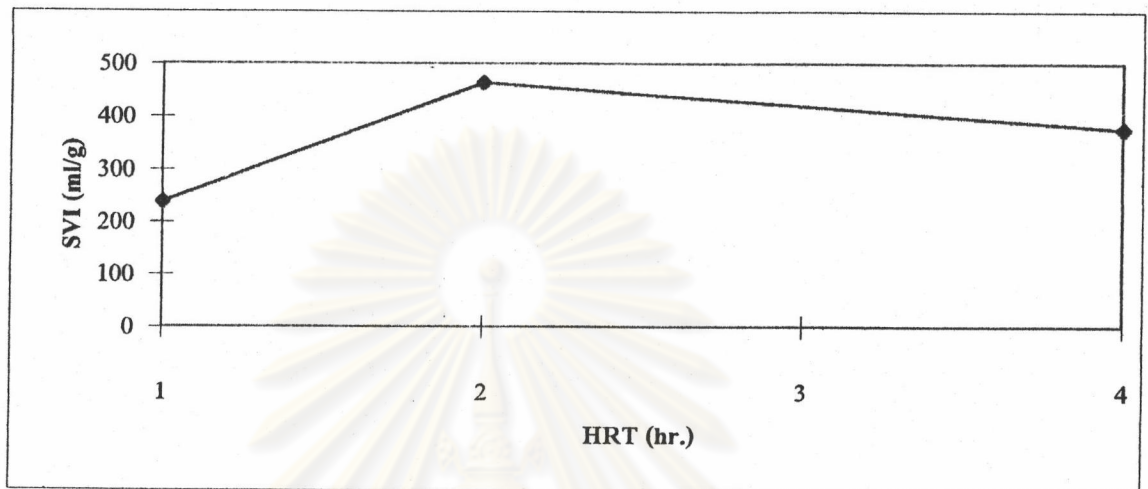
ตารางที่ 4.23 ค่า V_{30} และ SVI ในถังเติมอากาศของการทดลองถังคัปตันธุ์ออกซิก

การทดลองชุดที่	เวลากักน้ำในถังคัปตันธุ์ (ชั่วโมง)	V_{30} (มล./ล.)	SVI (มล./ล.)
4	1	327	236
5	2	692	462
6	4	606	374

เมื่อนำค่าในตารางที่ 4.23 มาหาความสัมพันธ์ระหว่าง V_{30} ในถังเติมอากาศกับเวลากักน้ำในถังคัปตันธุ์ ในรูปที่ 4.25 และ ความสัมพันธ์ระหว่าง SVI ในถังเติมอากาศกับเวลากักน้ำในถังคัปตันธุ์ ในรูปที่ 4.26

รูปที่ 4.25 ความสัมพันธ์ระหว่าง V_{30} ในถังเติมอากาศกับเวลากักน้ำในถังคัปตันธุ์แบบออกซิก

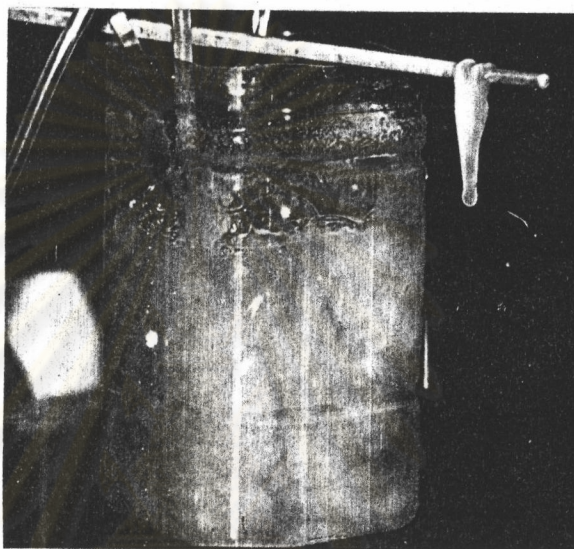
รูปที่ 4.26 ความสัมพันธ์ระหว่าง SVI ในถังเติมอากาศกับเวลากักน้ำในถังคักพันธุ์แบบออกซิก

จากรูปที่ 4.25 และ 4.26 แสดงให้เห็นว่าที่เวลากักน้ำเท่ากับ 1 ชั่วโมง สัตว์มีความสามารถในการจมตัวดีที่สุดในถังเติมอากาศเท่ากับ 327 มล./ล. และ SVI ในถังเติมอากาศเท่ากับ 236 มล./ก. ส่วนที่เวลากักน้ำเท่ากับ 2 และ 4 ชั่วโมง สัตว์เริ่มมีปัญหาในการจมตัว โดยมีค่า V_{30} ในถังเติมอากาศเท่ากับ 692 และ 606 มล./ล. ส่วนค่า SVI ในถังเติมอากาศเท่ากับ 462 และ 374 มล./ก. ตามลำดับ จากผลดังกล่าวสรุปได้ว่า เวลากักน้ำในถังคักพันธุ์มีความสัมพันธ์โดยตรงกับค่า V_{30} และ SVI ในถังเติมอากาศคือถ้าเวลากักน้ำในถังคักพันธุ์ค่า V_{30} และ SVI ในถังเติมอากาศจะมีค่าสูง แต่ถ้าลดค่าเวลากักน้ำในถังคักพันธุ์ลงค่า V_{30} และ SVI ในถังเติมอากาศจะมีค่าต่ำลง

อย่างไรก็ตามเมื่อเปรียบเทียบค่า V_{30} และ SVI ในถังเติมอากาศของระบบถังคักพันธุ์แบบออกซิกกับระบบแอกทิเวเต็ดสลัดจ์ที่ไม่มีถังคักพันธุ์แล้ว พบว่า ในระบบแอกทิเวเต็ดสลัดจ์มีค่า V_{30} ประมาณ 980 มล./ล. และ SVI ประมาณ 580 มล./ก. ซึ่งเป็นค่าที่สูงกว่าระบบที่ใช้ถังคัก

พันธุ์แบบออกซิก จึงเป็นเหตุผลที่ว่า สลัดจ์ระบบถังคักพันธุ์แบบออกซิกสามารถจมตัวได้ดีกว่า ระบบแอกทิเวเต็ดสลัดจ์ที่ไม่มีถังคักพันธุ์แม้ว่าจะพบจุลินทรีย์ที่เป็นเส้นใยปริมาณมากในทั้ง 2 ระบบ อาจกล่าวได้ว่า จุลินทรีย์ที่เป็นเส้นใยในระบบถังคักพันธุ์แบบออกซิกมีลักษณะพิเศษคือ สามารถจมตัวและอัดตัวได้ดีกว่าจุลินทรีย์ที่เป็นเส้นใยในระบบแอกทิเวเต็ดสลัดจ์ โดยสามารถสังเกตจากรูปที่ 4.27

ขอให้สังเกตที่ปลายไม้ จะมีกลุ่มจุลินทรีย์แบบเป็นเส้นใยสีขาวติดอยู่
รูปที่ 4.27 กลุ่มจุลินทรีย์ที่เป็นเส้นใยในถังคักพันธุ์แบบออกซิก

เมื่อสังเกตค่า V_{30} และ SVI ของระบบแอกทิเวเต็ดสลัดจ์ที่ไม่มีถังคักพันธุ์ในช่วงที่เกิดสลัดจ์ล้นออกจากถังตกตะกอน จะมีค่า SVI > 580 มล./ก. และ $V_{30} > 980$ มล./ก. แต่ในทางทฤษฎีกำหนดว่าจะเกิดสลัดจ์ไม่จมตัวเมื่อมีค่า SVI > 150 มล./ก. (Jenkins, 1993) และ $V_{30} > 980$ มล./ก. (มันสิน, 2536) จะเห็นว่าการใช้ค่า V_{30} ในการแสดงผลของการจมตัวของสลัดจ์ในการทดลองจะตรงกับทางทฤษฎี แต่การใช้ค่า SVI จะไม่สามารถแสดงถึงความสามารถในการจมตัวของสลัดจ์ได้ดีเท่ากับค่า V_{30} เช่นในการทดลองระบบถังคักพันธุ์แบบออกซิก สลัดจ์จะมีค่า SVI ในดั้งเดิมอากาศอยู่ในช่วง 200-500 มล./ก. แต่ไม่เกิดสลัดจ์ไม่จมตัว ดังนั้นการใช้ค่า SVI ในการกำหนดว่าระบบเกิดสลัดจ์ไม่จมตัวนั้น (SVI > 150 มล./ก.) อาจจะไม่ถูกต้องเท่าที่ควรนัก

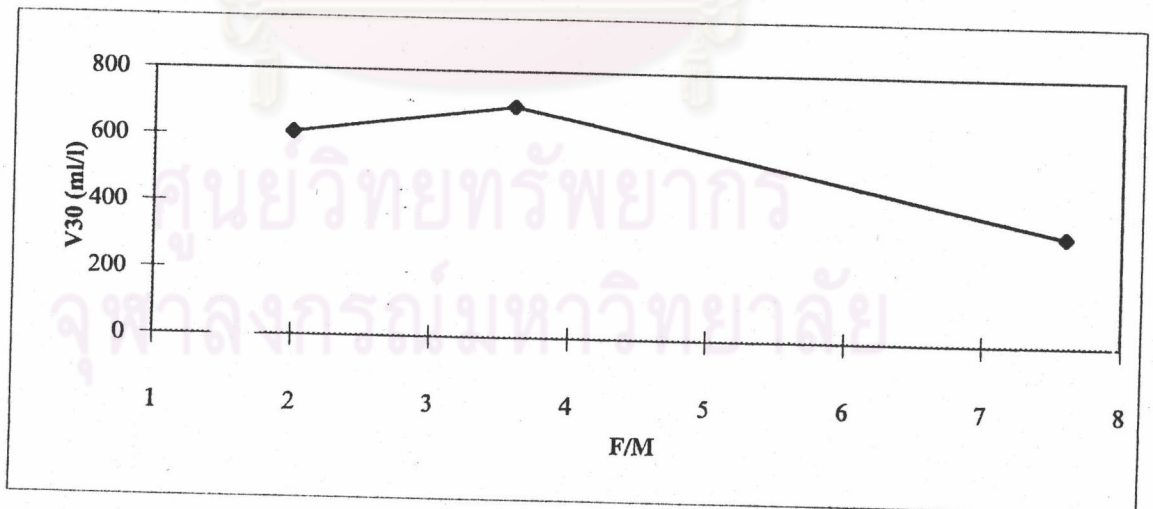
ดังนั้นถ้าหากใช้ค่า V_{30} ในการเปรียบเทียบการจมตัวของสลัดจ์ในการทดลองแอกทิเวเต็ดสลัดจ์ที่มีค่า V_{30} เท่ากับ 980 มล./ก. และการทดลองถังคักพันธุ์แบบออกซิกที่มีค่า V_{30} ในดั้งเดิมอากาศอยู่ในช่วง 327-692 มล./ก. จึงเป็นเหตุผลที่ว่า สลัดจ์ในการทดลองถังคักพันธุ์แบบออกซิกจมตัวได้ดีกว่าการทดลองแอกทิเวเต็ดสลัดจ์

- F/M

จากตารางที่ 4.24 แสดงให้เห็นว่าที่ค่า F/M ในถังคั้ดพันธุ้มีค่าประมาณ 7.6 วัน⁻¹ จะให้ค่า V₃₀ ในถังเดิมอากาศประมาณ 327 มล./ล. ซึ่งเป็นค่าที่ต่ำสุดในการทดลอง และค่า V₃₀ จะสูงขึ้นเมื่อค่า F/M ในถังคั้ดพันธุ้ต่ำลง ความสัมพันธ์ระหว่างค่า F/M ในถังคั้ดพันธุ้ กับ V₃₀ ในถังเดิมอากาศ แสดงอยู่ในรูปที่ 4.28

ตารางที่ 4.24 ค่า F/M ในถังคั้ดพันธุ้ และ V₃₀ ของถังคั้ดพันธุ้แบบออกซิก

การทดลองชุดที่	เวลาดักน้ำในถังคั้ดพันธุ้ (ชม.)	F/M (วัน ⁻¹)	V ₃₀ (มล./ล.)
4	1	7.6	327
5	2	3.6	692
6	4	2.0	606

รูปที่ 4.28 ความสัมพันธ์ระหว่างค่า F/M ในถังคั้ดพันธุ้ กับ V₃₀ ในถังเดิมอากาศของถังคั้ดพันธุ้แบบออกซิก

จากรูปที่ 4.28 อาจหาความสัมพันธ์ระหว่างค่า F/M ในถึงคัตพันธู์ กับ V_{30} ในถึงเติมอากาศได้ไม่ชัดเจนนัก แต่อย่างไรก็ตามถ้าเปรียบเทียบระหว่างการทดลองชุดที่ 4 กับ 5 และระหว่างการทดลองชุดที่ 4 กับ 6 จะได้ว่า ค่า F/M ในถึงคัตพันธู์ มีความสัมพันธ์อย่างผกผันกับค่า V_{30} ในถึงเติมอากาศคือถ้าค่า F/M ในถึงคัตพันธู์มีค่าสูง ค่า V_{30} ในถึงเติมอากาศที่ได้จะมีค่าต่ำ แต่ถ้าค่า F/M ในถึงคัตพันธู์มีค่าต่ำลง ค่า V_{30} ในถึงเติมอากาศที่ได้จะมีค่าสูงขึ้น

4.3.3 ความแตกต่างของระดับตะกอนแขวนลอยในถึงคัตพันธู์และถึงเติมอากาศ

จากรูปที่ 4.19 , 4.20 และ 4.21 แสดงให้เห็นระดับของตะกอนแขวนลอยในถึงคัตพันธู์และถึงเติมอากาศที่มีค่าต่างกัน โดยสามารถสรุปในตารางที่ 4.25

ตารางที่ 4.25 ระดับตะกอนแขวนลอยในถึงคัตพันธู์และถึงเติมอากาศของการทดลองถึงคัตพันธู์ แบบออกซิก

การทดลองชุดที่	เวลากักน้ำในถึงคัตพันธู์ (ชั่วโมง)	MLSS (มก./ล.)	
		ถึงคัตพันธู์	ถึงเติมอากาศ
4	1	3069	1491
5	2	3315	1574
6	4	2986	1419

จากตารางที่ 4.25 จะให้ผลคล้ายกับระดับตะกอนแขวนลอยในการทดลองถึงคัตพันธู์แบบแอนนออกซิก คือระดับตะกอนแขวนลอยในถึงคัตพันธู์จะสูงกว่าในถึงเติมอากาศ แต่ความแตกต่างในการทดลองถึงคัตพันธู์แบบออกซิกจะมีค่ามากกว่า เหตุที่ระดับตะกอนแขวนลอยในถึงคัตพันธู์จะสูงกว่าในถึงเติมอากาศนั้น เป็นเพราะจุลินทรีย์ในถึงคัตพันธู์ไม่สามารถถ่ายเทไปถึงเติมอากาศได้ เนื่องจาก 2 กรณีด้วยกันคือ

- พื้นที่ผิวสัมผัสต่อปริมาตรในถึงคัตพันธู์จะมากกว่าในถึงเติมอากาศ
- จุลินทรีย์ที่เป็นเส้นใยถึงคัตพันธู์แบบออกซิกจะเกาะกันเป็นกลุ่มใหญ่ ทำให้ถูกถ่ายเทไปถึงเติมอากาศได้ยาก

4.4 การเปรียบเทียบถึงคัตพันธุ์แบบแอนนอกซิกและออกซิก

วัตถุประสงค์ในการทำการวิจัยครั้งนี้ ก็เพื่อเปรียบเทียบการใช้ถึงคัตพันธุ์แบบแอนนอกซิกและออกซิกในการป้องกันสตัคจ์ไม่จมตัวในระบบแอกทิเวเตดสตัคจ์ ซึ่งในการเปรียบเทียบจะกล่าวถึงลักษณะที่สำคัญดังต่อไปนี้

4.4.1 ลักษณะจุลินทรีย์ในระบบ

จุลินทรีย์ในระบบถึงคัตพันธุ์แบบแอนนอกซิกจะพบจุลินทรีย์ที่เป็นเส้นใยในปริมาณที่น้อยมาก ส่วนในระบบถึงคัตพันธุ์แบบออกซิกจะพบจุลินทรีย์ที่เป็นเส้นใยปริมาณมาก ตามรูปที่ 4.29 , 4.30 และ 4.31 เป็นการเปรียบเทียบจุลินทรีย์ในระบบถึงคัตพันธุ์ที่มีค่าเวลากักน้ำในถึงคัตพันธุ์เท่ากับ 1 , 2 และ 4 ชั่วโมงตามลำดับ สามารถสรุปได้ว่าการใช้ถึงคัตพันธุ์แบบแอนนอกซิกสามารถควบคุมการเจริญเติบโตของจุลินทรีย์ที่เป็นเส้นใยได้ดีกว่าถึงคัตพันธุ์แบบออกซิก

4.4.2 ความสามารถในการป้องกันการเกิดสตัคจ์ไม่จมตัว

จากผลการทดลองทั้งหมดสามารถป้องกันการเกิดสตัคจ์ไม่จมตัวได้ทุกลการทดลองโดยระบบถึงคัตพันธุ์แบบแอนนอกซิกจะมีสตัคจ์ที่สามารถจมตัวได้ดีกว่าสตัคจ์ในระบบถึงคัตพันธุ์แบบออกซิก ซึ่งเป็นผลมาจากในถึงคัตพันธุ์แบบแอนนอกซิกมีจุลินทรีย์ที่เป็นเส้นใยน้อยกว่าในระบบถึงคัตพันธุ์แบบออกซิก โดยจะกล่าวค่าพารามิเตอร์ที่มีผลต่อการป้องกันสตัคจ์ดังต่อไปนี้

- ซีไอดี

หลักการใช้ถึงคัตพันธุ์คือ ต้องสร้างสภาวะที่มีสารอาหารอุดมสมบูรณ์เหมาะสมที่จุลินทรีย์แบบสร้างฟล็อกเจริญเติบโตได้ดี ในการทดลองนี้ ระบบถึงคัตพันธุ์แบบแอนนอกซิกสามารถสร้างสภาวะดังกล่าวได้ แต่ในระบบถึงคัตพันธุ์แบบออกซิกระดับสารอาหารในถึงคัตพันธุ์จะต่ำไม่เหมาะสมในการเจริญเติบโตของจุลินทรีย์แบบสร้างฟล็อก ตามตารางที่ 4.26 ดังนั้นสตัคจ์ในระบบถึงคัตพันธุ์แบบแอนนอกซิกสามารถจมตัวได้ดีกว่าแบบออกซิก

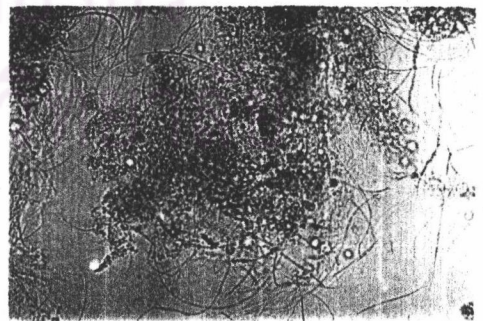
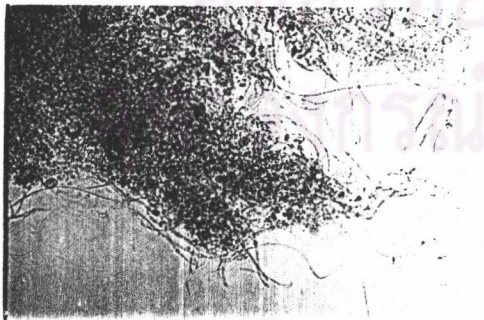

ถึงคัตพันธุ์

ถึงเต็มอากาศ

ระบบถึงคัตพันธุ์แบบแอนนอกซิก

ศูนย์วิทยพัชกร
กรมท่า

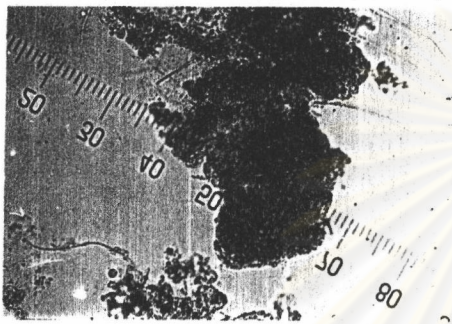
ถึงคัตพันธุ์

ถึงเต็มอากาศ

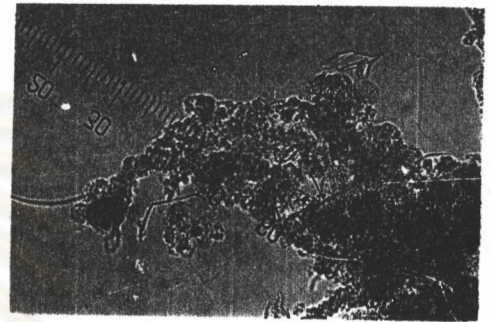
ระบบถึงคัตพันธุ์แบบออกซิก

รูปที่ 2.29 จุลินทรีย์ในระบบถึงคัตพันธุ์ที่มีค่าเวลากักน้ำเท่ากับ 1 ชั่วโมง

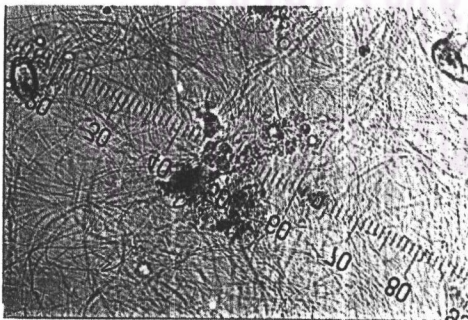

ถึงคัตพันธุ์

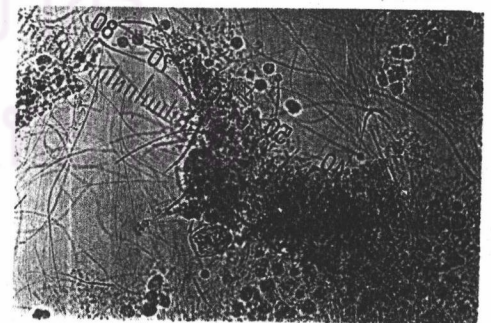

ถึงเต็มอากาศ

ระบบถึงคัตพันธุ์แบบแอนนอกซิก

ถึงคัตพันธุ์

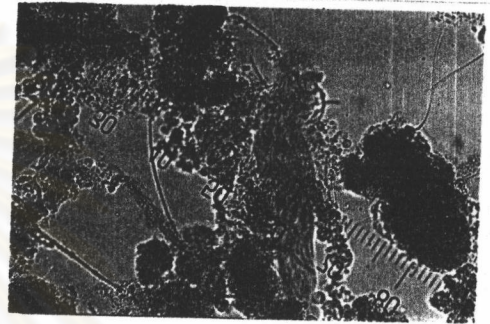
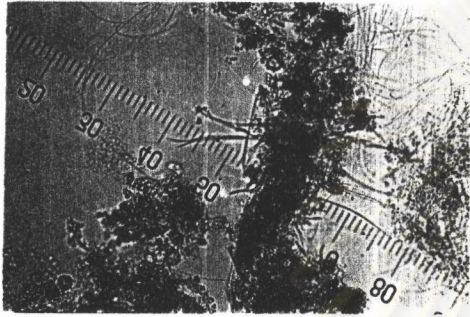

ถึงเต็มอากาศ

ระบบถึงคัตพันธุ์แบบออกซิก

รูปที่ 2.30 จุลินทรีย์ในระบบถึงคัตพันธุ์ที่มีค่าเวลากักน้ำเท่ากับ 2 ชั่วโมง

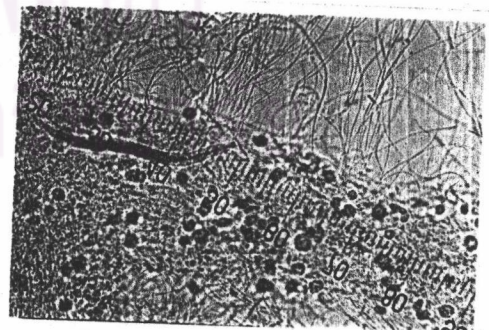
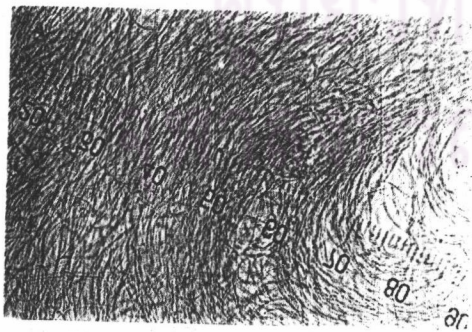

ถึงคัตพันธู์

ถึงเติมอากาศ

ระบบถึงคัตพันธู์แบบแอนนอกซิก

ถึงคัตพันธู์

ถึงเติมอากาศ

ระบบถึงคัตพันธู์แบบออกซิก

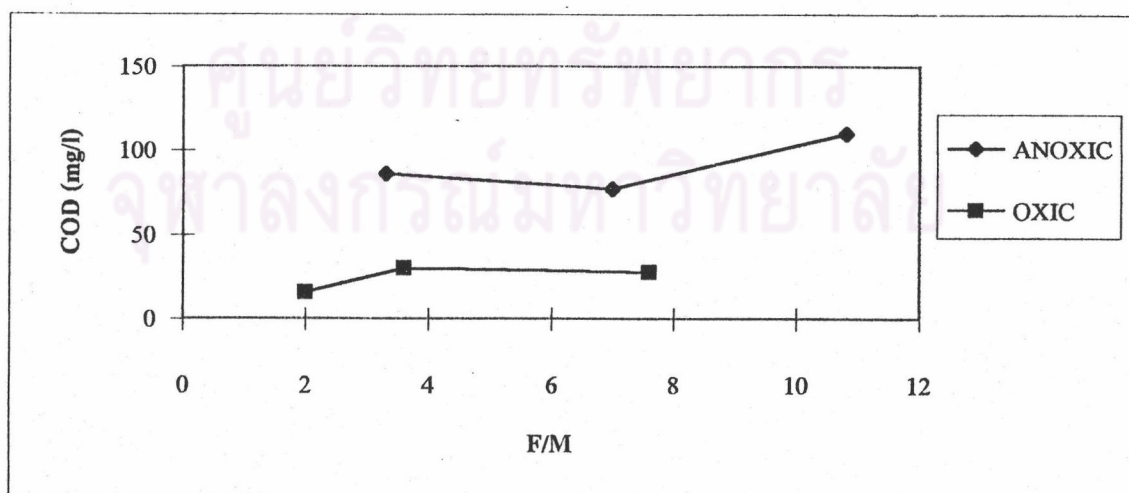
รูปที่ 2.31 จุลินทรีย์ในระบไปถึงคัตพันธู์ที่มีค่าเวลากักน้ำเท่ากับ 4 ชั่วโมง

ตารางที่ 4.26 ระดับซีโอดีในถังคัดพันธุ์

F/M ในถังคัดพันธุ์ (วัน ⁻¹)	ซีโอดีในถังคัดพันธุ์ (มก./ล.)	
	ถังคัดพันธุ์แบบแอนนออกซิก	ถังคัดพันธุ์แบบออกซิก
2.0	-	16
3.3	86	-
3.6	-	30
7.0	77	-
7.6	-	28
10.8	110	-

จากความแตกต่างของระดับซีโอดีในถังคัดพันธุ์แบบแอนนออกซิกที่มีค่าสูงและแบบออกซิกที่มีค่าต่ำ ส่งผลทำให้สลัดจ์ในระบบถังคัดพันธุ์แบบแอนนออกซิกมีความสามารถในการจมตัวได้ดีกว่าสลัดจ์ในระบบถังคัดพันธุ์แบบออกซิก

เมื่อนำค่าจากตารางที่ 4.26 ไปหาความสัมพันธ์ระหว่าง ซีโอดีในถังคัดพันธุ์กับ F/M ในถังคัดพันธุ์ในรูปที่ 4.32 จะได้ว่าที่ F/M ในถังคัดพันธุ์ต่ำจะมีระดับซีโอดีในถังคัดพันธุ์ต่ำ และที่ F/M ในถังคัดพันธุ์สูงระดับซีโอดีในถังคัดพันธุ์จะมีค่าสูง

รูปที่ 4.32 ความสัมพันธ์ระหว่าง ซีโอดีในถังคัดพันธุ์กับ F/M ในถังคัดพันธุ์

- V_{30} และ SVI

จากตารางที่ 4.27 ค่า V_{30} และ SVI ในดั้งเดิมอากาศของระบบถังคัดพันธุ์แบบ แอนนออกซิกจะมีค่าต่ำกว่าแบบออกซิก จากเหตุผลที่ได้กล่าวมาแล้ว เมื่อสังเกตค่า V_{30} และ SVI ในดั้งเดิมอากาศของระบบถังคัดพันธุ์แบบออกซิกและระบบแอกทิเวเตดสลัดจ์ที่ไม่มีถังคัดพันธุ์ จะพบว่า ค่า V_{30} และ SVI ในดั้งเดิมอากาศมีค่าสูงมากทั้ง 2 ระบบ ซึ่งเป็นผลมาจากจุลินทรีย์ที่เป็นเส้นใยมีปริมาณมาก แต่จุลินทรีย์ที่เป็นเส้นใยในระบบถังคัดพันธุ์แบบออกซิกจะสามารถจมตัวและอัดตัวได้ ดีกว่าจุลินทรีย์ที่เป็นเส้นใยในระบบแอกทิเวเตดสลัดจ์ที่ไม่มีถังคัดพันธุ์ โดยสามารถสังเกตจากค่า V_{30} ในดั้งเดิมอากาศของระบบถังคัดพันธุ์แบบออกซิกที่มีค่าอยู่ในช่วง 327-692 มล./ล. จะต่ำกว่าค่า V_{30} ของระบบแอกทิเวเตดสลัดจ์ที่มีค่าเท่ากับ 980 มล./ล. จึงทำให้ระบบถังคัดพันธุ์แบบออกซิกสามารถป้องกันการเกิดสลัดจ์ไม่จมตัวได้

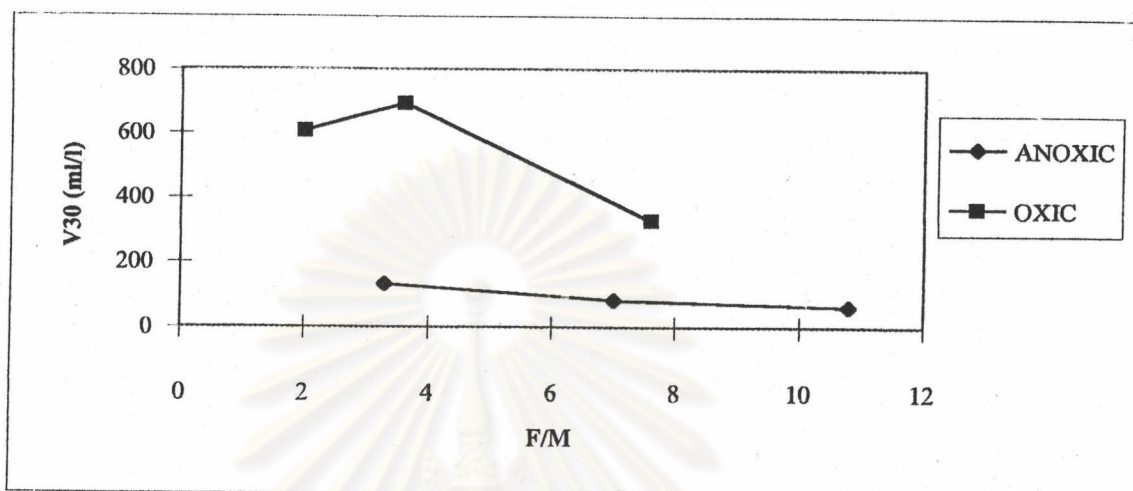
ตารางที่ 4.27 ค่า V_{30} และ SVI ในดั้งเดิมอากาศ

F/M ในคัดพันธุ์ (วัน ⁻¹)	V_{30} (มล./ล.)		SVI (มล./ก.)	
	ออกซิก	แอนนออกซิก	ออกซิก	แอนนออกซิก
10.8	-	62	-	40
7.6	327	-	236	-
7.0	-	82	-	86
3.6	692	-	462	-
3.3	-	131	-	93
2.0	606	-	374	-

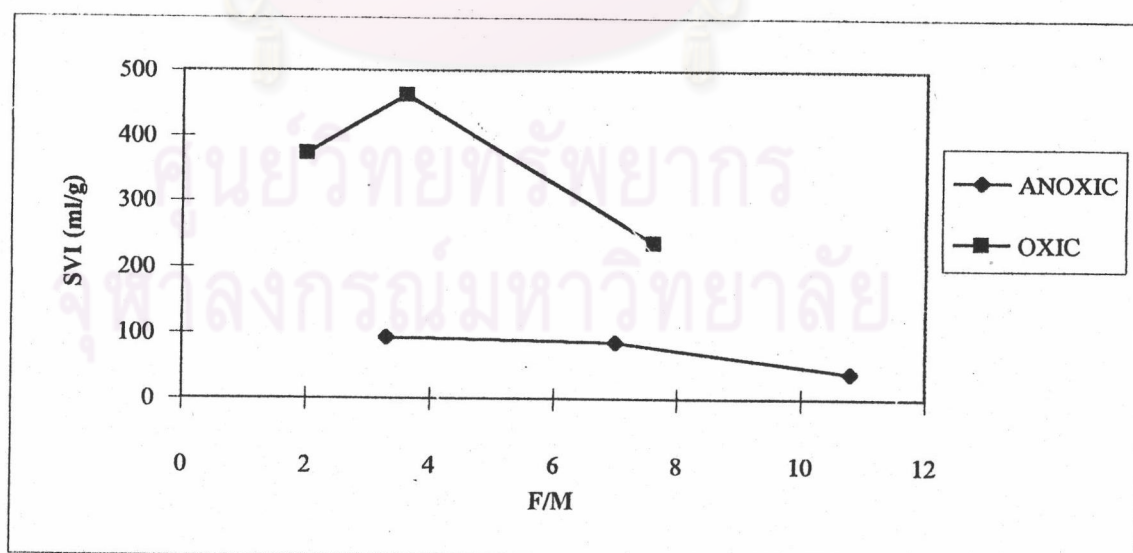
- ระบบแอกทิเวเตดสลัดจ์มีค่า V_{30} เท่ากับ 980 มล./ล. และ SVI เท่ากับ 580 มล./ก.

เมื่อนำค่าในตารางที่ 4.27 มาหาความสัมพันธ์ระหว่าง F/M ในถังคัดพันธุ์และค่า V_{30} ในดั้งเดิมอากาศในรูปที่ 4.33 และความสัมพันธ์ระหว่าง F/M ในถังคัดพันธุ์และค่า SVI ในดั้งเดิมอากาศในรูปที่ 4.34

รูปที่ 4.33 ความสัมพันธ์ระหว่าง F/M ในถังคัดพันธุ์และค่า V₃₀ ในถังเติมอากาศ

รูปที่ 4.34 หาความสัมพันธ์ระหว่าง F/M ในถังคัดพันธุ์และค่า SVI ในถังเติมอากาศ

จากรูปที่ 4.33 และ 4.34 สามารถสรุปได้ว่าค่า F/M ในดัังคัตพันธุ์มีความสัมพันธ์อย่างผกผันกับ ค่า V_{30} และ SVI ในดัังเดิมอากาศคือที่ F/M ในดัังคัตพันธุ์สูงจะมีค่า V_{30} และ SVI ในดัังเดิมอากาศต่ำ แต่ถ้ำที่ F/M ในดัังคัตพันธุ์ต่ำจะมีค่า V_{30} และ SVI ในดัังเดิมอากาศสูง

จากความสัมพันธ์ของ F/M ในดัังคัตพันธุ์กับ V_{30} และ SVI ในดัังเดิมอากาศของแต่ละระบบแล้ว เมื่อนำมาเปรียบเทียบกัน จะเห็นว่า กราฟของดัังคัตพันธุ์แบบแอนนอกซิกจะอยู่ต่ำกว่ากราฟของดัังคัตพันธุ์แบบออกซิก อาจสรุปได้ว่าการใช้ดัังคัตพันธุ์แบบแอนนอกซิกสามารถควบคุมสลัดจ์ไม่จมตัวได้ดีกว่าดัังคัตพันธุ์แบบออกซิก แต่อย่างไรก็ตามถึงแม้ค่า V_{30} และ SVI ในดัังเดิมอากาศของระบบดัังคัตพันธุ์แบบออกซิกจะสูง แต่ก็สามารถควบคุมสลัดจ์ไม่จมตัวได้เช่นกัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย